உ

கடவுள் துணை

பாட்டியற்கொத்து.

மூலமும் - உரையும்.

இவை

வித்வான்

ஸ்ரீமத்-ஆரணி-மேடிகை,

சென்னகேசவலு நாயுடவர்களால்

சோதிக்கப்பட்டு,

சென்னை,

கோமளேசுவரன்பேட்டை,

சச்சிதாநந்த அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] உரையும்

[illegible]

[illegible]

பாயிரம்.

பதிகொண்ட பூ[illegible] [illegible] பகுதாக்
துதிகொண்டு [illegible] – துதிகொண்ட [illegible]
பல்கதிர்மே [illegible] [illegible] [illegible]
கொலனுலகின் [illegible].

(என்பது * [illegible]) யாதானுமொரு நூலுக்கு [illegible]ட்டுப் பாயிர[illegible] [illegible]மென்பது [illegible] பாயிரம் பொதுவுஞ் சிறப்புமென விருவகைப்படும் [illegible] பொதுப்பாயிரம் நான்குவகைப்படும்.

"ஈவோன் [illegible] ஈதலியற்கை, கொள்வோன் தன்மை கோடன் [illegible] [illegible] பொதுவின் றொகையே" என்[illegible] [illegible] தன்மை – ஆசிரியனிலக் [illegible] [illegible] [illegible]க்கு முறைமை; கொள்வோன் [illegible] [illegible]. கோடன்மரபு – அவன் [illegible] முறைமை.

ஆசிரியர் [illegible] கற்க [illegible] கற்பவர் [illegible] அவருள் [illegible] ஆசிரியர் கான் [illegible]

---

* வெண்பா [illegible]

'[illegible] ஆட [illegible] [illegible]
இவற்றைப் பொழிப்புடைய [illegible]'

கற்கப்படாவாசிரியர் நால் குதிரத்த:

'கழற்பெய் குடமே மடற்பனை முடத்தெங்கு குண்டிகைப் பருத்தியோ டிவையனை யாரே'

மாணாக்கரு மிருதிறத்தர் கற்பிக்கப்படுவோரும் கற்பிக்கப் படாதோருமென. அவருள், கற்பிக்கப்படு மாணாக்க ரறுவகையர்:

"தன்மக னாசான் மகனே மன்மகன், பொருணனி கொடுப்போன் வழிபடு வோனே, யுரைகோ ளாளனோ டிவரென மொழிப".

இவர்குணம்: "அன்னங் கிளியே நன்னிற நெய்யரி. யானை யானே றென்றிவை போலக் கூறிக் கொள்ப குணமாண் டோரே".

கற்பிக்கப்படா மாணாக்க ரெண்மரையும் 'மடிமானி பொச்சாப்பன் காமுகன் கள்வன், நெடுநோய்ப் பிணியாள னேழை சினத்தன், தடுமாறு நெஞ்சத் தவனுள்ளிட் டெண்மர். நெடுநூலைக் கற்கலா தார்".

ஆசிரியனியல் முறைமை: 'ஈதலியல்பே யியல்புறம் இடைப்பின், பொழிப்பே யகலம் நுட்பமெனப், பழிப்பில் பல்லுரை பயின்ற நாவினன். புகழ்ந்த மதியிற் றிகழ்ந்த நாளிற், றெளிந்த வறிவினன் றெய்வம் வாழ்த்திக், கொள்வோ னுணரும் வகையறிந் தவன்வயிற். கொள்வரக் கொடுத்தன் மரபென மொழிப.

கொள்வோன் முறைமை: "கொள்வோன் றன்மை கூறுங் காலைப், பொழுதொடு சென்று வழிபடன் முனியான், முன்னும் பின்னு மிரவினும் பகலினு, மகலா னாகி யவனொடு புணர்ந் [illegible] காதலு முணர்ந்தான வாவென வந்தாங் கிருவென

விருந்து [illegible] மொழியல் [illegible] சுவைபுலக் [illegible] பாக்க, கேட்டலை கேட்டலை வசவல முறைக் கொடுக்கவா கோடலவனது பண்பே இவை எல்லா நானுங் கூறாது முனைக் கப்படுதலிற் பொதுப் பாயிரமாம்.

இனிச் சிறப்புப்பாயிரம் எண்வகைப்படும்.

"ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே கேட்போர் பயனோ டாயெண் பொருளும் வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே" என்றாராகலின் அன்றியும், இவை வெட்டுடன் காலம், களன், காரண மென்று மியமூன்றையுங் கூட்டிப் பதினொன் றென்பாரு முளர்.

"காலங் களனே காரண மென்றிம் மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே" என்றாராகலின்.

அவற்றுள் ஆக்கியோன் பெயரென்பது நூல்செய்த ஆசிரியன் பெயர். இந்நூல் யாரால் செய்யப்பட்டதோ வெனின், சுற்றவர் புகழுங் கவிராசபண்டிதனென்னும் பெருமை இக் குற்றமில் வாய்மைக் குணவீர பண்டிதனென்னும் ஆசிரியனாற் செய்யப்பட்டது. வழியென்பது இன்ன நூலின் வழித்தென்றல். இஃது எந்நூல் வழித்தோவெனின், இந்திரகாளி யென்னும் பாட்டியல் மரபின் வழித்து. எல்லை யென்பது நடக்கு மெல்லை. இஃது எவ்வெல்லையி னடக்குமோ வெனின், தமிழ் வழங்கு [illegible] யென்க. நூற்பெய ரென்பது நூலினது பெயர் [illegible]. இந்நூல் என்னபெயர்த்தோ வெனின், [illegible] நெடுந்தேர், வேந்தர் சூடும் [illegible] மலர்த்தாள், விளங்கெழில் மாடத்துக் களந்தை [illegible] மான், வளர்ந்த கீர்த்தி வச்சணந்தி தேவரென்னும் [illegible] செய்வித்ததனால் வச்சணந்திமாலை யென்னும் பெயர்த்து. [illegible] யென்பது தொகுத்தும், விரித்தும், தொகைவிரிப் [illegible] மொழிபெயர்த்து மாக்கல். அவற்றுள் இஃது [illegible]

பட்டமென்றாம் பின்னை, தொகுத்தாகப்பட்டது. நுதலிய பொருளென்பது எடுத்துக்கொண்ட பொருளின்னதென்றல். இஃதெடுத்துக்கொண்ட பொருள் யாதோவெனின், பாட்டியன் மரபு. கேட்போரென்பது நூலாயவார் இப்பாட்டியலாயந்தோர் யாரோவெனின், சிங்கா வண்புகழ் மேவிமடாதிப திருமலைப் பங்கய மலர்த்தாட் பணிந்தவ னென்று முனிவ ரைந்தாரென் றுணர்க. பயனென்பது இதனைப் படிக்கு மென்றல். இந்நூலோத என்ன பயக்குமோ வெனின், அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னு நான்கினையும் பயக்கும். காலமென்பது இன்னகாலத் திந்நூல்செய்யப் பட்டதென்றல். இந்நூல் யார்காலத்துச் செய்யப்பட்டதோ வெனின், குருகுலத்தவ னிமுழுதுக சொற்றவர்கோமான், திருத்தகு பண்முடித் திரிபுவன தேவன் என்னும் அரசன் காலத்திற் செய்யப்பட்டதென்றுணர்க. சபையென்பது நூல்கேட்பித்த தின்னாருடைய அவையத்தென்றல். இந்நூல் கேட்பித்த தியாரவைக்களத்தோ வெனின், ... புணர் தலைய நற்சங்கத்தாரவைக்களத்தென்றுணர்க. காரணமென்பது நூல்செய்தற்குக் காரணமின்னதென்றல். இந்நூல் பாட்டியலாகச் செய்யப்பட்டதோ வெனின், பாட்டியல் ... ந்து கிடந்த பொருளையெல்லாம் ஒருங்கே சொல்லப்பெற்றதம் காரணமென்றுணர்க. சிறப்புடைத்தாயிற் ... தாலுணர்த்திய வெழுத்து அந்நூற்கு இயற்றிய செய்யுளாலும். இந்நூற்குச் சிறப்புப்பாயிரம் யாதோவெனின் "பாரில் கவிஞர் வியந்தேத்தப் பாட்டியலார் வெண்பாவந் தாதி விளம்பினான் - மண்பாருய்ய, கோடாத கீர்த்திக் குணவீர பண்டிதனும், பீடார் களந்தைப் பிரான்" என்றுணர்க.

இந்நூலுள் இவ்வாசிரியன் என்ன பெயர்த்தோவெனின், முதன்மொழி யிலக்கண முணர்த்தினமையின் முதன்மொழி யியலென்னும் பெயர்த்து. அற்றேல் எடுத்த சூத்திரந் தொடுத்தபொருள் யாதோவெனின் செய்யுளுக்கு முதலிகார முணர்த்துத லென்றறி

(இ-ள்) பதிகொண்ட - தொழுது' எனத் தெய்வவணக்கங் கூறப்பட்டது 'பாட்டியலைக் கட்டுரைப்பன் - தொகுத்து' என அதிகாரங் கூறப்பட்டது (எ-று)'

நுதிகொண்ட பல்கதிர்வேலுண்கணையாய் என்பது மகடூஉ முன்னிலை. இந்நூலுள் சில செய்யுளில் மகடூஉ முன்னிலை வரும்

பாயிர முற்றிற்று.

வச்சணந்திமாலை.

முதன்மொழியியல்.

தொகுத்துரைத்த மங்கலஞ்சொல் லெழுத்துத் தானம்
வகுத்தபா லுண்டி வருணம்-பகுத்தநாள்
தப்பாக் கதிகணமென் றீரைந்தின் றன்மையினைச்
செப்புவதா முன்மொழியின் சீர்.

(என்னெனின்.) உரிய வோத்தினுள் ஒன்றாம் பொருள் இவையெனப் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்து-று.

(இ-ள்.) மங்கல முதலாகக் கணமீறாகக் கிடந்த பகுதியையுஞ் சொல்வது முதன்மொழியின் றன்மை (எ-று)

இப்பத்தினையுஞ் சங்கமிலக்கண முறைகளுள் கூறுதித் தன்னே காட்டுதும் (க)

1. மங்கலப்பொருத்தம்.

சீரெழுத்துப் பொன்பூ திருமணிநீர் திங்கள்சொற்
கார்பரிதி யானை கடலுலகம்-தேர்மலைமா
கங்கை நிலம்பிறவுங் காண்டகைய முன்மொழிக்கு
மங்கலமாஞ் சொல்லின் வகை.

(எ-ன்.) நிறுத்தமுறையே முற்கூறிய பத்தனுள் அதிகார மங்கல மாமாறுணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) சீர்முதலாக வுலகீறாக வெண்ணப்பட்ட பத்தொன்பதும் பிறவும் (1) முதன்மொழியிடத்தே நிற்றற்குரிய மங்கலச் சொல்லினது கூறுபாடாம் (எ-று).

---

1. மங்கலச்சொல் முதன்மொழியில் முதற்கணன்றி இடையினுங் கடையினும் நிற்கவும் பெறுமென்க

(2) பரியாய நாமமென்று மிகுக்காது (உ)

2 சொற்பொருத்தம்.

வகையுளி சேர்தல் வளையமின்றாய் நிறுவல்
தொகையார் பொருள்பலவாத் தோன்றல் — தகையில
பொருளின்மை யீறு திரிதலே போலவே
தருமுதற்சீர்ச் சொற்காகுந் தப்பு.

(எ-ன்) முன்மொழிக்காகாதசொல் இன்னதென வியம்புகின்றது.

(இ-ள்.) முதலெழுத்தாகக்கொண்ட மூவகைச் சீரியவாகிய சொற்கள் மங்கலத்தவாயினும் (3) வகையுளிசேர்ந்தனவும், சிறப்பில் சொல்லும், பல பொருட்கேற்ற சொல்லும், பொருளில்

---

2. ஒருசொல்லின் பொருளைக் குறிக்கும் மற்றொருசொல் பரியாய நாமமெனப்படும்

"சீர்பொன்" என்னும் இலக்கணவிளக்கச் சூத்திரத்தினுரையில் "பிறஎன்றதனால் வாழி மாலை சங்கு தார் விசும்பு கவி கயல் சுடர் முரசு கவரி சோலை நன்று தாமரை விளக்கு மலர் பழனம் இடம் என்பனவும், செல்வம் சீர்த்தி கீர்த்தி ஞாயிறு புயல் புனல் வேழம் களிறு பரி மதியம் தீபமுதலிய பரியாயப் பெயர்களுங் கொள்க" என்றிருத்தல் கண்டறியத் [illegible]

[illegible] பதநோக்காது இசைநோக்கிப் பிரிக்கப்படுதலுடையது வகையுளி எனப்படும்.

இதனை "அருளேனக்கு நீரா ரசைசீ ரடிக்கட், பொருளைக்கா தோசையே நோக்கி-மருணீக்கிக், கூம்பவுங் கூம்பா தலரவுங் கொண்டியற்றல், வாய்ந்த வகையுளியின் மாண்பு" என்னும் வெண்பாவினாலுமறிக.

சொல்லும், தோன்றல் (4) திரிதல் கெடுதலென்னும் விகார விறுதிச் சொல்லும முன்வைக்கப்படா (எ-று).

எனவே. அல்லன யாவையுஞ் சொல்[illegible] றுணர்க

3. எழுத்துப்பொருத்தம்

தப்பாத மூன்றைந்தே ழொன்பான் றவறிலவென்
றொப்பா முதற்சீர்க் குரைசெய்வர்-செப்புங்கால
தண்டாத நான்காறெட் டாகா தனிகென்று
கொண்டா ரெழுத்தின் குறி.

(எ-ன்.) முன்மொழி எழுத்திலக்கண முணர்-று.

(இ-ள்.) ஒற்றுப்பட மூன்றும், ஐந்தும், ஏழும், ஒன்பது மாகியவெழுத்தான் முதன்மொழிக்கு வருவதுநன்று; (5) நான்கும் ஆறும் எட்டுமாகிய வெழுத்தான் முதன்மொழிக்கு வருவது தீது (எ-று).

இரண்டெழுத் தாராயாது விட்ட தெற்றுக்கெனின், (6) "முன்மொழி யாகலான் மூவசைச்சீ ரல்லன. நன்மைசா றெய்வ நவிலாமை" என்னு மிதனான் மறுக்கப்பட்டது. ஒற்றுப் படவென்ப தெற்றாற் போந்ததெனின், ஒற்றொழிந் தொன்ப தெழுத்தான் வருவதொரு மூவசைச்சீ ரின்மையி னென்க. ஒற்றைப் படவருவன வியனிலை, இரட்டைப்பட வருவன சமனிலை. (௩)

---

4. ஏற்புழிக்கோடலால் மங்கலச்சொல்லை யிடைக்கண் ஏற்புழி ஈறு திரிதலுமுண்டென்க.

5. உலகம் அமுதம் ஆரணம் எழுத்து எனப் பிறழ்ந்து வருமேனும் அவை மங்கலத்தா னமைவுடையவென்க.

6. இஃது இவ்வியலின் இருபத்திரண்டாஞ் செய்யுள்

4. தானப்பொருத்தம்.

[illegible] நெடில்கொண் டிடஉ ஐ ஔ சேர்ந்
[illegible] வைத்தும்-இறையன்பா [illegible] ணம
[illegible] ப்பாலனில்வைத் தெண்மாமுறை [illegible]
என்னுமிவை யிதென்றே யெண்.

(எ-ன்.) ஐவகைத்தானமு மெய்வகையாக விரிக்கின்றது.

(இ-ள்.) குற்றெழுத்தைந்தோடும் தமக்கொத்த நெடிலைச் சேர்த்து இ உ க்கள் நின்ற தானத்து முறையே ஐகார ஔகாரங்களைச் சேர்த்தால் உயிரும் உயிர்மெய்யுமென்று சொல்லப்பட்ட தொகையெல்லாம் ஐந்துகூறுபடும். இவற்றுள் (7) பாட்டுடைத்தலைமகன் இயற்பெயரின் முதலெழுத்திலை கூற்றைத் தொடங்கிப் பாலன், குமரன், இராசன், மூப்பு, மரணமென வருவித்தால் அவற்றுள் மூப்பும் மரணமுமாகா அல்லன முதற்சீரின் முதலெழுத்தாய வருவன நன்கு (எ-று). (௫)

5. பாற்பொருத்தம்.

காலனுங் குறிலா னிமைந்த நெடிலெல்லாம்
பெண்ணாகு மொற்றாய்தம் பேடாகும்-பெண்ணாணீரை
டாண்புணர்ச்சிக் கவ்வவ் வெழுத்தீத [illegible]
மாண்மிலீப டென்றா மதித்து.

(எ-ன்.) பாவிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) குற்றெழுத்தெல்லாம் ஆண்பாலெழுத்தாய் நெட்டெழுத்தெல்லாம் பெண்பாலெழுத்தாம்; ஒற்றெழுத்தும் ஆய்தவெழுத்தும் அலியெழுத்தாம். ஆண்பாலைப்புகழுமிடத்து

---

7. பாட்டுடைத்தலைமகன் இயற்பெயரின் முதலெழுத்திலைப் பாலப் பொருத்தமாகக் கொண்டு முதன்மொழி முதலெழுத்தை நேரிட்டுப் பார்க்கவேண்டுமென்க.

ஆணெழுத்துச் சிறப்புடைத்து. பெண்பாலைப் புகழுமிடத்துப் பெண்ணெழுத்துச் சிறப்புடைத்து மயங்கி வந்தவெனி னும் வரையப்படா அலியெழுத்து முனனிற்குந் தகைமைய வல்ல (எ-று)

முதன்மொழியெனப் பதிகாரத்தாற் கொள்க. (௬)

௭. உணைப்பொருத்தம்.

பகுத்த நாதபம் மவவோடு வவ்வும்
உகுத்தமைந்த நாற்குற் றுயிரும்-துதித்தமுதெனப்
பேசி மொழிக்குந் தசாங்கத் தயலுக்கும்
நீதிலவே யென்றார் தெரிந்து.

(எ-ன்) உண்டி யிரண்டு முணர்த்திய வெழுத்தா லவற் றட்கொண்ட வமுதெழுத்துக் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) க ச த ந ப ம வ என்னும் ஒற்றுக்களேழும அ இ உ எ என்னும் நான்கு குற்றுயிரும் அமுத வெழுத்தாம். அவை மொழிமுதலும், (8) தசாங்கத்தயலும் வந்துவழங்கு மரபினவாம் (எ-று). (எ)

தெரிந்த யரலமேற் சேர்ந்தவா வோவும
புரிந்தவற் றொற்றுய்தப் புள்ளி-விரிந்த
அளவொடுகான் மாத்திரையு மாமென் றறிந்தோர்
உளவென்றா நஞ்செனன் றொழி.

(எ-ன்.) எஞ்சிநின்ற நஞ்செழுத்து நவிலுகின்றது

(இ-ள்.) கூறிய ய ர ல க்கள்மே லேறிய ஆகார ஓகார மும், ய ர ல என்னு மொற்றும், ஆய்தபுள்ளியும், ஒற்று வுயிரென்னும் அளபெடையிரண்டும், மகரக் குறுக்கமும், ஆய் தக் குறுக்கமும ஆகிய பதினொன்கும் நஞ்செழுத்தாம். அவை ஆதிமொழிக்குந் தசாங்கத் தயலுக்கு மாகா (எ-று).

---

8 தசாங்கத்தி னிலக்கணத்தைச் செய்யுளியலின் 19 வது செய்யுளிற் காண்க.

முதற்சீராகிய மங்கலச் சொல்லின்கண் நச்செழுத்து வந்தனவாலோவெனின், "நஞ்சு மமுதா மங்கலம் புகழ்ந்தன" என்பவாகலின் மூவகைச்சீருள் மங்கலச்சொல் லொழியக் கொள்க நஞ்சினு மமுதினு நாட்டப்படாவாகி யெஞ்சினவா உயிரும் உயிர்மெய்யும் மெய்யும் எப்பாற்பட்டவெனின,

"அமுதெழுத் தென்ற வாதியுயிர் நான்கொடும், புணர்ந்த மெய்யை யுணர்ந்தமு தென்ப"

"மெய்யா மமுதின மேவிய வுயிரும், பொய்தீர் புலவர் பொருந்தின வென்ப"

"நஞ்சா மொற்றொடு நடந்த வுயிர்களும், வஞ்சமில் புலவர் மறுத்தில ரென்ப"

"இருவகை யுண்டியென வெடுத்தன வல்ல தாமே சிறப்புறு தோமில வென்ப" (9) என்பன இந்திரகாளி (அ)

7. வருணப்பொருத்தம்.

ஒழியா வுயிரனைத்து மொற்றுமுத லாறும்
அழியா மறையோர்க்கா மென்பர்-மொழியும்
அடைவேபோ ராறு மரசர்க்கா மென்ப
மடையாத சாதிகளின் பண்பு.

(எ-ன்) வருணநான்கனுள் மறையோர் சாதியும் அரச சாதியு மறைகின்றது

(இ-ள்.) உயிர் பன்னிரண்டும் (க ங ச ஞ ட ண என்னும்) ஒற்றுமுதலாறும் பயிலுந்தன்மைப் பார்ப்பனச்சாதி (த ந ப என்னும்) அல்லாமெய்யி னடையவேயாறு மல்லார் மன்னர்சாதி (எ-று) (௯)

பண்பார் வணிகர்க்காம் பாங்கி லவைறனைத்துகள்
மண்பாவுஞ் சூத்திரர்க்கா மற்றையவை-நண்பால்

9 இவை பன்னிருபாட்டியலி னெழுத்தியற் சூத்திரம்

அரனரிமெய்யாரல்கதிர்கூற் றுய்மழைபொன்மெய்க்குட்
பிரமன் படைப்பாருயிர்க்குப பேசு.

(எ-ன்) அல்லாவருண மிரண்டுமுணர்த்திச் சொல்
படைப்பும் சொல்லுகின்றது

(இ-ள்) ல வ ற ன என்னு நான்குமெய்யும் வணிகர்வருண
மாம் ழ ள வென்னு மிரண்டுஞ் சூத்திர வருணமாம்
(10) அரன், அரி, செவ்வாய், புதன், இரவி, மதி, இயமன்
வருணன் வியாழம் என்னு மொன்பதும்புத்தேளிரும் முறையே
இரண்டிரண்டாகப் பதினெட்டுமெய்யும் படைத்தார பன்னீ
ருயிரும் பிரமன்படைத்தான் (எ-று)

இச்சூத்திரத்துட் கதிரெனப் பொதுப்படக் கூறியது
கதிரிரண்டுங் கோடற்கு. படைப்பை அதிகாரத்தாற் றழீஇக்
கொள்ளா தெடுத்தோதித் தொடுத்தமை படைப்பு வேண்டா
மை, முதனூறழுவிற் றுதலானும், பிறர்நூன்முடிந்தது தா
னுடன்படுதலானு மென்க. அன்றியும், இவ் வெழுத்துகட்குத்
தெய்வம அவ் வவர்களெனக் கொள்ளப்பட்ட தெனினு
மமையும் (௧0)

8. நாட்பொருத்தம்.

மேடமுயிரடைவே நான்காரல் பின்னைநது
மாசிலாபூ ரூராட மற்றொருமூன்-றுசிலாப்
பெருந் திராடமா மென்று மொரிதுணாந்தே
பாரித்துரா காளின் பரிசு.

(ஈ-ஸ்.) எறிய முதலெழுத்திற்கு நாளிதை
ருயிர்க்கு நாளறிவிக்கின்றது.

10. பன்னீருயிருமுன்னயனே படைத்தனன், மன்னிய
வரனரி மயிலோன் புனிதன், ஞாயிறு திங்கள் நமன்
வருணன், மேனவ் திக்கோ னிரண்டிரண் டாகப், படைத்தன
ரொற்ற பாவொற் றென்ப" என்பது இலக்கணவிளக்கம்.

(இ-ள்.) அ ஆ இ ஈ என்னு நான்குயிருங் கார்த்திகை; உ ஊ எ ஏ ஐ என்னு மைந்தும் பூராடம். ஒ ஓ ஔ என்னு மூன்றும் உத்திராடமாம் (எ-று) (௧௧)

[illegible] கவ்வரியி னான்கிரண்டு மூன்றுந்
[illegible] மூன்றடைவே செப்பிற்-பிரிவுடைய
ஓணமே யாதிரையே பொன்புநர்பூ சம்பூசம்
பேணி யுரைத்தார் பிறிந்து.

(எ-ன்) கவ்வருக்கநா ளுரைக்கின்றது

(இ-ள்.) க கா கி கீ என்னும் நான்குந் திருவோணம்; கு கூ என்னு மிரண்டுந் திருவாதிரை; கெ கே கை என்னு மூன்றும் புநர்பூசம். கொ கோ கௌ என்னு மூன்றும் பூசமாம் (எ-று) (௧௨)

பிறிந்த சகரத்து நாலைந்து பின்மூன்
றறிந்த கலமுதன்மூன் றாகும்-செறிந்த
ஞகரத் தொருமூன்று நன்குணர்ந்தோ ராய்ந்த
நகர்நீ ரவிட்டமாம் போற்று.

(எ-ன) சகர ஞகர வருக்கங்களுக்கு நாளுணர்த்து கின்றது.

(இ-ள்) ச சா சி சீ என்னு நான்கும் இரேவதி; சு சூ செ சே சை என்னு மைந்தும் அச்சுவினி; சொ சோ சௌ என்னு மூன்றும் பரணி; ஞ ஞா ஞெ என்னு மூன்றும் [illegible] (எ-று). (௧௩)

[illegible] தகரமிரண் டேழ்மூன்றும் பொய்தீர்ந்தோர்
[illegible] சோதி முறஞ்சதயம்-வேற்றனுடம்
கேட்டைபூ ரட்டாதி கேணகரத் தோராறும்
நாட்டமிலா மும்மூன்றும் வந்து.

(எ-ன்) தகர நகர வருக்கங்களுக்கு நாளுரைக்கின்றது.

(இ-ள்) த தா என்னு மிரண்டுமே சோதி, தி தீ து தூ தெ தே தை என்னு மேழும் விசாகம்; தொ தோ தௌ என்னு மூன்றுஞ் சதயம்; ந நா நி நீ நு நூ என்னு மாறும் அனுடம், நெ நே நை என்னு மூன்றும் கேட்டை, நொ நோ நௌ என்னு மூன்றும் பூரட்டாதியாம் (எ-று). (கச)

வந்த பகரத்து நான்கிரண்டா றுத்திரந்தொட்
டந்தமில மூன்றுரு மவ்வடைவே—வந்ததற்பின்
ஆறுமக மூன்றுடன்மூன் றுயிலியம் பூரம
மாறின் மகரத்தின் மாட்டு.

(எ-ன்.) பகரவருக்கத்திற்கும் மகரவருக்கத்திற்கும் நாளுரைக்கின்றது.

(இ-ள்.) ப பா பி பீ என்னு நான்கும உத்திரம, பு பூ என்னு மிரண்டும் அத்தம், பெ பே பை பொ போ பௌ என்னு மாறுஞ் சித்திரை, ம மா மி மீ மு மூ என்னு மாறும மகம்; மெ மே மை என்னு மூன்றும ஆயிலியம். மொ மோ மௌ வென்னு மூன்றும் பூரமாம் (எ-று). (கரு)

மாட்டும யகரத்துள் யாவுத் திரட்டாதி
ஈட்டியயூ காரயோ காரங்கள்-காட்டிய
மூலம் வகரத் தொருநான்கு ரோகணியா
மேலாத நான்கெனவே சொல்.

(எ-ன்) யகர வகர வருக்கங்களுக்கு நாளுரைக்கின்றது.

(இ-ள்.) யா ஒன்றும் உத்திரட்டாதி, யூ யோ என்னு மிரண்டும மூலம்; வ வா வி வீ என்னு நான்கும் உரோகணி, வெ வே வை வௌ என்னு நான்கு மிருகசிரமாம் (எ-று). ( )

சொல்லியநான் மூவொன்ப தாகத் துணிந்தொன்று
புள்ளியமூன் றாக்கேழ் பொருந்தாவா-வல்லெனவு

றா டாம ராசி வயினு சியமிவையும
விட்டொழிதத னன்றெனவே வேண்டு.

(எ-ன்) பாட்டுடைத்தலைவன் பெயர் முதலெழுத்தி ற்கும் மங்கலமொழி முதலெழுத்திற்கும் பொருந்துமா றுணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்) (11) சொல்லியநா ளிருபத்தேழையும் ஒன்ப தொனயதாக மூன்றுகூறுக்கிப் பாட்டுடைத்தலைமக னியற் பெயரின முதலெழுத திற்குளெத் தொடங்கிக்கூறுகளையெண்ண ஒனறு மூன்று ஐநது எழ்வரிற் பொருநதா. (12) அல்லாத

11 "இறைவன் பெயர்முதல்" என்னு மிலக்கண விளக் கச சூததிரததி னுரையில் "பாட்டுடைத் தலைவன் பெயரின் முதலெழுததிற்கு உரியநாள் தொடங்கி உறுகின்ற இருபத் தேழு நாளினையும் ஒன்ப தொன்பதாகப் பகுத்துச் சன்மம், அனுசன்மம், உபசனமமென்று கூறப்பட்ட மூப்பகுதியினும் ஒன்று, மூன்று, ஐநது, எழு எண்ணின்வாநத நாட்கள் பொருத்த முடையவல்ல வெனககொண்டு இரண்டு, நான்கு, ஆறு, எட்டு இவைகளின் நின்ற நாட்களைப் பொருதத முடையவாக முதற் சீரை யெடுத்துசசொல்லுவர்.

பிறநூன்முடிபு தானுடன்படுதலென்னும் நியாயநூல் வழககால் இறைவன் பெயா நாட்கு மூன்றும் பரியாயத்தி னின்ற மூன்று, ஐநது, எழு பொருததமுடையவென்று கோட லும சன்மநாள் தொடங்கிப் பொருத்தங் கோடலுங்கொள்க" என்றிருப்பதிங கூன்றியறியததக்கதாம

12 "எட்டாமிராசியும" என்னு மிலககணவிளக்கச் சூத் திரத்தினுரையில் "இறைவனபெயர் நாட்டொடங்கி எட்டா மிராசிககணுற்ற இரண்டேகால்நாளும் எண்பத் தெட்டாங்கால் பொருநதிய வைநாசிகநாளும தள்ளிப் பொருத்தமுடைய நாட் களைக்கொண்டு இறைவன் பெயர்க்கு முதற்சீர் எடுத்துக் கூறு தல் மரபு" என்றிருபபது மிங்கூன்றி யறியத்தககதாம.

நாட்களுட பாடடுடைத் தலைவனபெயா முதலெழுத்தினிராசி தொடங்கி எட்டாமிராசி நாட்களும பொருநதா. வயினுசிய மாகிய எணபத்தெட்டாஙகால்சின்றநாளும பொருநதா (எ-று)

புல்லிய' என்று மிகுதததுச சொல்லியவதனுல், மூன்ரு மொன்பதின் மூன்று மைநது மேழும் பொருந்து மெனக கொள்க 'மூன்ரு மொன்பதின மூன்றைந தேழுட, பொருநது மென்று புகலுவர் புலவர்'' என்பது இந்திரகாளி ()

9 கதிப்பொருத்தம்.

வேண்டிய குறிலவனமை யீரெழுத்தாலவிண்ணோர்க
ஆண்ட நெடின்முதனுன் கநதமொழித்-தீண்டிய [காம
மென்மையா மககட கிவையிரண்டு மெய்ககதிககு
நன்மையா முன்மொழிககு நாடடு.

(எ-ன்.) ஓதிய நாற்கதி யுணாகதிய வெழுநதைற ரூதி யிரண்டு மறிவிக்கின்றது

(இ-ள்) அ இ உ எ எனறு நானகு குறறுயிரும க ச த ப என்னு மைநதொற்றும தெயவகதியாம ஆ ஈ ஊ ஏ என்னு நான்கு நெட்டுயிரும ங ஞ ண ந ம என்னு மைந தொற்றும் மக்கட்கதியாம். இவ்விரண்டு கதியெழுதது முன மொழிக்கு நன்மையுடையவாம் (எ-று) (கஅ)

நாட்டிய ஒஔ யரலழ நல்வன்மைக
கீட்டிய வந்த மிவைவிலங்காம-காட்டா
தொழித்த நரகாக்கென் ரேதிஞரின்ன
எழுத்தாகா வாதியிடை.

(எ-ன்.) ஒழித்த கதியிரண்டு முணாததுகின்றது

(இ-ள்.) ஒ ஓ எனனும உயிரிரணடும ய ர ல ழ எனறு இடையொற்று நானகும, ஒனபை யிறுதியெனறு சொனன

ஐகாரமும் விலங்குகதியாம். காட்டாதொழிந்த ஐ ஔ என்னு மிரண்டும் வகர ளகர னகர மென்னு மூன்றொற்றும நரகர் கதியாம். (13) இக்கதியிரண்டும் முதன் மொழியிடத்து வரப்பெறு வெனக்கொள்க (எ-று). (௧௧)

10. கணப்பொருத்தம்.

ஆதி யிடையிறுதி முற்றுநே ராநிரையென்
றோதுவர்நீர் தீமாக மொண்சுவர்க்கம்-தீதிலோர்
சொற்றார் மதிபரிதி காணிலமா நீர்மதியு
முற்றுநி யாமுன் மொழிக்கு.

(எ-ன்.) எண்வகைக்கணமு முணர்த்து-ற்று.

(இ-ள்.) (14) ஆதிநேர், இடைநேர், இறுதிநேர், முற்று நேர், ஆதிநிரை, இடைநிரை, இறுதிநிரை, முற்றுநிரை என்று கூறப்பட்ட கூவிளங்கனி, புளிமாங்கனி, கருவிளங்காய், தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கூவிளங்காய, தேமாங்கனி, கருவிளங்கனி யென்னுமெட்டும் முறையானே நீர், தீ, வானம், துறக்கம், மதி, பரிதி, காற்று, நிலம் என்னும் பெயரினை யுடைத்தாம் இவற்றுள் நீரும், திங்களும், துறக்கமும், நிலமும் முதன்மொழிக்காகும்; ஒழிந்தனவாகா (எ-று). (௨௰)

துறக்கத்தை இயமான னென்பாருமுளர்.

1[?] (இவற்றுள் யாதாவதொன்று மங்கலச் சொல்லின் முதலெழுத்தாமாயின் குற்றமன்றெனக.

14. (௧) ஆதிநேர் —கூவிளங்கனி —நீர்க்கணம்
(௨) இடைநேர் —புளிமாங்கனி —தீக்கணம்
(௩) இறுதிநேர் —கருவிளங்காய் —வான்(ஆகாய)கணம்
(௪) முற்றுநேர் —தேமாங்காய் —துறக்க(இந்திர)கணம்
(௫) ஆதிநிரை —புளிமாங்காய் —மதி(சந்திர)கணம்
(௬) இடைநிரை —கூவிளங்காய —பரிதி(சூரிய)கணம்

மூன்மொழி யாகலான் மூவசைச்சீ ரல்லன
நன்மைசா றெய்வ நவிலாமை-முன்மொழிக்
கிட்டிய தொன்மை யிலக்கணங்க ளிவ்வகையே
காட்டு மகலக் கவிக்கு.

(எ-ன்.) கணந்தருசிறப்பின் காரணமுணர்த்தி மணந்த பத்திலக்கணம் வருமிட முணர்த்துகின்றது.

(எ) இறுதிநிரை— தேமாஙகனி — காற்று(வாயு)கணம
(அ) முற்றுநிரை — கருவிளஙகனி — நில(பூ)க்கணம்.

“நீரது கணமே சீர்சிறப் பெய்தும், தீயின் கணமே நோயது சேரும், அந்தர கணமே வாணு ளகற்றும், இந்திர கணமே பெருக்கஞ் செய்யும், சந்திர கணமே வாழ்நாள் தரூஉம், சூரிய கணமே வீரியம் போக்கும், மாருத கணமே சீர்சிறப் பகற்றும், நிலக்கணந் தானே மலர்த்திரு விளங்கும்.” என்பது மாமூலம்.

கூவிளங்கனியும், புளிமாங்காயும், தேமாங்காயும், கருவிளங்கனியுமாகிய சீர்கள் முதன்மொழிக்காமெனவும், ஏனைய சீர்கள் ஆகாவெனவுமறிக.

“முற்பாட் டெடுப்பின் முதலீ ரசைச்சொல், சொற்பான் மங்கலச் சொல்லொடு தோன்றி, நிற்பினுங் கொள்ளார் நெறியுணர்ந் தோரே” என் றிந்திரகாளியாரும், இவ்வாறு பிறருங் கூறினரேனும் “திருவளர் தாமரை”, “அகர முதல”, “திஙகளைப் போற்றுதும்” என்றற் றொடக்கத்தனவாக வான்றோர் கூறி யிருத்தலின் மூவசைச் சீரேயன்றி ஈரசைச்சீரும் முதன்மொழியாக வரப்பெறுமெனக்கொள்க. இவ்வாற்றால் கணப்பொருத்தம் நியமமன்றென் றுயிற்றெனக. ஈண்டுக்கூறிய பத்துப் பொருத்தங்களுள், மங்கலமும் சொல்லும் சொல்நோக்கியும், கணம் சீர்நோக்கியும், ஏனையவமூம் எழுத்துநோக்கியும் கூறினரென்க.

(இ-ள்.) வெண்பாவுரிச்சீரானுமவஞ்சியுரிச்சீரானும் வந்த வெண்பெருங்கணங்கட்குந் தெய்வ மடுத்தமையிற் காட்டு முன்மொழியிடத்து மூவகைச்சீர் நாட்டி யேனையவற்றை விலக்கிய தொல்லோரிலக்கணங்கள் மங்கலமுதலாக இவ்வகையே அம் மூவகைச் சீரின்கட் காட்டா நின்றன அகலக்கவிக் கென்ற வாறு. (உக)

வெண்பா.

திருமங்கை நின்றகலா டெவ்வுநோய் நீங்கும்
தருமங்க ணீங்கலாச் சார்வார்-இருநிலத்து
மன்னருள்ளார் தாழுந்தாள் வச்சணந்தி மாமுனிவன்
இன்னருளா ளேக்கு மிடம்.

முதன்மொழியியல் முற்றிற்று.

இரண்டாவது
செய்யுளியல்.

கவிகமகன் வாதியே வாக்கியெனக் காசில்
புவியின்மே லல்வர் புலவர்-கவிகடாம்
ஆசு மதுரமே சித்திரம்வித் தாரமெனப
பேசுவார் நால்வர்க்கும் பேர்.

(என்பது சூத்திரம்.) இவ்விய லென்ன பெயர்த்தோ வெனின், செய்யு ளிலக்கண முணர்த்தினமையிற் செய்யுளிய லென்னும் பெயர்த்து. இச்சூத்திர நுதலியபொருள் யாதோ வெனின், பத்துவகை யிலக்கணமும் வித்தாரக்கவிக்குவேண்டு ஞர் அவ் வித்தாரக் கவிகளையும் ஒழிந்து நின்ற கவிகளையு

முணர்த்திய வேண்டிப் புலவரதுபெயரும் முறையும் தொகை யுங் கூறி அவருள் முதற் புலவராகிய கவிகளது பெயரு முணர்த்து-ற்று.

(இ-ள்.) கவி, கமகன், வாதி, வாக்கி யெனப் புலவர் நால்வர். அவருள் ஆசுகவி, மதுரகவி, சித்திரகவி, வித்தார கவி எனக் கவிகள் நால்வர் (எ-று). (க)

ஆசுகவி.

பேரெழுத்திற் சொல்லிற் பொருளிற் பெருங்கவியிற்
சீரலங்கா ரத்திற் றெரிந்தொருவன்-நேர்கொடுத்த
உள்ளுரைக் கப்போ துரைப்பதனை யாசென்றார்
எள்ளாத நூலோ ரெடுத்து.

(எ-ன்.) நிறுத்த முறையானே ஆசுகவி பேசுகின்றது.

(இ-ள்) இவ்வெழுத்தாலே பாடுக, இச்சொல்லாலே பாடுக, இப்பொருளாலே பாடுக, இந்த யாப்பாலே பாடுக, இவ் வலங்காரத்தாலே பாடுக என்றொருவன் சொன்ன வுள்ளு ரைக்கு அவனெதிரே பாடப்படுவது ஆசு கவியாம் (எ-று).

ஆசுகவிபாடும் புலவனும் ஆசுகவியாம். இவற்றி லிரண்டு மூன்று மகப்படப் பாடுதல் சிறப்புடைத்து. (உ)

மதுரகவி.

எடுத்த பொருளினே டோசை யினிதாய்
அடுத்தவைசெஞ் சொல்லா யணியும்-தொடுத்த
தொடையும் விளங்க வவைதுதிப்பச் சொல்லின்
இடமுடைய மாமதுர யாப்பு.

(எ-ன்.) மதுரகவி யிதுவென்கின்றது.

(இ-ள்.) ஓசையும் பொருளு மினிதாய், முழுதுஞ் செஞ் சொல்லாய், அலங்காரமுந் தொடையுந் தெற்றென்று கேட் டார் துதிக்கும்படி பாடுவது மதுரகவியாம் (எ-று)

இக்கவி பாடுவோனும் மதுரகவியாம். இருபான்மையிற் சொல்லும் திரிசொல்லும் வடசொல்லும் மருவினு மிருக்காது. வருமாறு:

பூமன்னு நல்வாழ்வு பெற்றாள் புரைதீர்ந்த
நாமகளும் பல்கலையு நண்ணினாள்-தோமகல்சீர்
வையம் புகழ்களநதை வசசணந்தி மாமுனிவன்
செய்ய பதகமலஞ் சேர்ந்து. (௩)

சித்திரகவி.

யாப்புடைய மாலைமாற் றாதியா வேனையவும்
வாய்ப்புடைய சொல்லின் வகுத்தமைத்து-நீப்பிலா
வண்ணமுந் தொன்னூன் மரபு வழுவாமற்
பன்னுவது சித்திரத்தின் பா.

(எ-ன்) சித்திரகவி யித்தன்மைத் தென்கின்றது.

(இ-ள்.) மாலைமாற்று, சக்கரம், சுழிகுளம், ஏகபாதம், எழுகூற்றிருக்கை, காதைகரப்பு, கரந்துறைப்பாட்டு, தூசங் கொளல், வாவனாற்றி, கூடசதுக்கம், கோமூத்திரி, ஓரெழுத் துப்பா, வல்லினப்பாட்டு, மெல்லினப்பாட்டு, இடையினப் பாட்டு, சித்திரக்கா, விசித்திரக்கா, வித்தாரக்கா, விகற்ப நடை, வினாவுத்தரம், சருப்பதோபத்திரம், எழுத்துவருத் தனம், நாகபந்தம், முரசபந்தம், நிரோட்டம், சித்து, ஒரு பொருட்பாட்டு, பலபொருட்பாட்டு, மாத்திரைப்பெருக்கம், மாத்திரைச்சுருக்கம், எழுத்துப்பெருக்கம், எழுத்துச்சுருக்கம் (15)இன்னவை பிறவுமாகிய பல விகற்பத்தாற் செய்யப்பட்டு

15, இவற்றினிலக்கணம் தண்டியலங்காரத்தின் சொல்லணி யியலுரை முதலியவற்றில் உதாரணங்களோ டிருத்தலறிக.

ஓசைகெடாமல் எழுத்துக்குற்றம், சொற்குற்றம், பொருட் குற்றம், யாப்புக்குற்றம், அலங்காரக்குற்றம் என்னுங் குற்றங் கள் படாமல் பாடப்படுங்கவி சித்திரகவியாம் (எ-று)

இக்கவி பாடுவோனுஞ் சித்திரகவியாம். இவையெல்லாம் யாப்பதிகாரத்திற் கண்டுகொள்க. (௪)

வித்தாரகவி.

பாங்கார் தொடர்நிலைப்பா பல்பாதஞ் சேர்தனிப்பா
ஈங்ககலப் பாக்க ளிரண்டாகும்-ஆங்குத்
தொடர்நிலைப்பா தன்விகற்பஞ் சூழ்வளையாய் சொல்
கடையிலவே யென்றுரைத்தார் கண்டு. [விற்

(எ-ன்.) அகலக்கவி புகல்கின்றது.

(இ-ள்.) பல செய்யுட்கள் கூடிவந்த தொடர்நிலைச் செய் யுளும் அடிபலவாய் நடக்குந் தனிப்பாச்செய்யுளு மென்னும் இருதிறமும் அகலக்கவியாம். அவற்றுட் டொடர்நிலைச்செய் யுளை விகற்பிக்குமிடத்து ஏற்றபொருளெடுத்துப் பாடுவோ ரளவல்லது இன்ன அளவென் றுரைப்பதரிது (எ-று).

அகலக்கவி பாடுவோனும் அகலக்கவியாம். (௫)

பிள்ளைக்கவி.

கண்டுரைக்கிற் பிள்ளைக் கவிதெய்வங் காக்கவெனக் [ய்
கொண்டுரைக்குந் தேவர் கொலையகற்றி-ஒண்டொடிகா
சுற்றுந் தளவா வகுப்பொடு தொல்விருத்தம்
முற்றுவித்த நூலின் முறை.

(எ-ன்.) பல விகற்பங்களிற் சிலவெடுத் துரைப்பான் வேண்டி அவற்றுள் பிள்ளைக்கவிக்கு இலக்கண முணர்த்து கின்றது.

(இ-ள்.) பிள்ளைக்கவி பாடுமிடத்து வேண்டுங்கடவுளைக் கட்டியம் பாட்டுடைத்தலைவனை அவன் சுற்றத்தொகையோடு [illegible]ற்றிக் காக்கவென வருப்பாலும் ஆசிரிய விருத் [illegible] (எ-று).

'[illegible]' என்று மிகுத்துச் சொல்லிய வதனால், காப்புக்கவிகளை மூன்று ஐந்து ஏழு ஒன்பது பதினொன்றாகத் தொடுத்துக் காப்புமாலையென்று பாடுகையு முளதென்றுணர்க.

முறைதருமூன் றுதிமூ வேழீறுந் திங்கள்
அறைகநிலம் பத்துமாண் டைந்தேழ்-இறைவளையார்க்
கந்தஞ் சிறுபறையே யாதியா மூன்றொழித்துத்
தந்தநில மோரேழுஞ் சாற்று.

(எ-ன்.) இதுவுமது.

(இ-ள்.) பிள்ளைப்பிரபந்தம் மூன்றுமாதமுதல் இருபத தோராம் மாதம்வரை ஒற்றித்த மாதமாகிய பத்து மாதங்களி னுங் கேட்பிக்கப்படும். அன்றியும், ஐந்தாமாண்டினும், ஏழா மாண்டினு மிக்கவி கேட்பிக்கினு மிழுக்காது. பெண்பிள்ளைக் கவி பாடுமிடத்துச சிறுபறைகொட்டலும், சிற்றில் சிதைத தலும், சிறுதேருருட்டலு மாகிய மூன்று நிலமு மொழித [illegible]த வேழுநிலமும் பாடப்படும் (எ-று).

[illegible]வ்வேழுடன், கழங்கு அம்மானை ஊசலென்னு மூன் [illegible] கூட்டிப் பத்தாகப் பாடுவாருமுளர்.　　(எ)

சாற்றரிய காப்புத்தால் செங்கீரை சப்பாணி
மாற்றரிய முத்தமே வாரானை-போற்றரிய
அம்புலியே யாய்ந்த சிறுபறையே சிற்றிலே
பமபுசிறு தேரோடும பத்து.

(எ-ன்.) பிள்ளைக்கவிக் கேற்ற பத்துநிலமு முரைக் கின்றது.

(இ-ள்) காப்பும், தாலும், செங்கீரையும், சப்பாணியும் முத்தமும், வாரானையும், அம்புலியும், சிறுபறைமுழக்கலும், சிற்றில்சிதைத்தலும், சிறுதேருருட்டலும் என முறையானே பாடுக (எ-று).

நிலங்கள்பத்தும் தம்மி லொக்கக்கொண்டு பாடுமிடத்து ஒற்றிக்கப்பாடுவது சிறப்புடைத்து; இரட்டித்துப் பாடினு மோசை பெயர்த்துப் பாடுக. (அ)

பல்சந்தமாலை, அந்தாதி.

பத்தாதி நூறந்தம் பல்சந்த மாலையாம்
ஒத்தாய வெண்பா வொருநூறு-ஒத்தசீர்
அந்தாதி யாகுங் கலித்துறையு மவ்வகையே
வந்தா லதன்பே ரவை.

(எ-ன்.) பல்சந்தமாலைகளும் அந்தாதியு முணர்த்து கின்றது.

(இ-ள்.) பத்துமுதலாக நூறீறாக நின்ற விகற்பத்தது பல்சந்தமாலை விகற்பமாம். நேரிசைவெண்பா நூறந்தாதி யாய் வந்தால் வெண்பாவந்தாதியென்றும், கட்டளைக்கலித் துறை நூறந்தாதியாய் வந்தால் கலித்துறையந்தாதியென்றும் பெயர்பெறும் (எ-று).

பல்சந்தமாலை; வகுப்பும் ஆசிரியமுமாய் அந்தாதித்து வரும். (கு)

கலம்பகம்.

வைக்கும் புயந்தவம்வண் டம்மனை பாண்மதங்கு
கைக்கிளைசித் தூசல் களிமடக்கூர்-மிக்கமறம்

காலங் [illegible]யிரங்கல் சம்பிரதங் காா தூது
மே[illegible]லம்பகத்தின் கூறு.

[illegible]கலம்பக விலக்கணங் கூறுகின்றது

[illegible]புயம், தவம், வண்டு, அம்மானை, பாண,
[illegible]க்கிளை, சித்து, ஊசல், களி, மடக்கு, குடி, மறம்,
காலம், தழை, இரங்கல், சம்பிரதம், மேகவிடுதூது என்னு (16)
மிப்பதினெட்டும் கலம்பகத்தி னுறுப்புப்பொருளாம் (எ-று)

'மிக்கமறம்' என்று சிறப்பித்த வதனால், இப்பதினெட்டும கலம்பகத்திற்கு நிலைபெற்ற வுறுப்பு. ஒழிந்தன இன்ன வகையான பொருளால் வருபவென்னு நிலைபேறுடைய வல்ல வென்று கொள்க. ஊரென்றது குடிமை. இரங்கலென்றது காமமிக்ககழிபடர்கிளவி. (க0)

கூறு மொருபோகு வெண்பா கலித்துறைகள்
மாறின் முதலுறுப்பா மன்விருத்தம்-வேறகவல்
வஞ்சித்துறைவிருத்தம்வான்றுறைவெண்பாமருட்பா
எஞ்சாக் கலியினங்கொண் டீட்டு.

(எ-ன்) கலம்பகப்பா வேறுபாடுணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்) முத லொருபோகுவந்து, அதன்பின் ஞெரு வெண்பாவந்து, அதன்பின் ஞெரு கலித்துறைவந்தால் அவை முதலுறுப்பாம். அதன்பின ஆசிரியவிருத்தம், ஆசிரியப்பா, வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம், வெண்டுறை, வெண்பா, மருட்பா, கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலிவிருத்தமென்று சொல்லப்படும் பாக்க ளியைந்தபடிகொண் டியற்றுக. பிறபாக் கள்வாரினு மிழுக்காது (எ-று) (கக)

16 இப்பதினெட்டுறுப்பேயன்றிப் பிசசியார், கொற்றியார், இடைசசியார், வலைசசியார் முதலியானவருதலும் "கடிசொ லில்லைக காலத்துப் படினே" என்பதனுற்கொள்க.

ஈசர்க்கு நூறிழிபைந் தையர்க் கிலரசர்க்
காசற்ற தொண்ணூ றமைச்சருக்காம்-வசா
எழுபானெம் பான்வணிகர்க் கேனையோர்க் காறைந்
திழிபிற் கலம்பகப்பாட் டெண்டு.

(எ-ன்.) கலம்பகத்திற் கேற்ற சுருக்க மியம்புகின்றது.

(இ-ள்.) தேவர்க்கு நூறும், முனிவர்க்குத் தொண்ணூற் றைந்தும், அரசர்க்குத் தொண்ணூறும், அமைச்சருக் கெழு பதும், வணிகர்க் கைம்பதும், ஏனையோர்க்கு முப்பதுமாகப் பாடுவதே யிழிபு (எ-று).

ஆசற்ற' என்று சிறப்பித்த வதனால், குறுநிலமன்னரை அரசரைப் போலவும், முனிவரைப் புத்தேளிரைப் போலவும் யாடினுமிழுக்காது. கலம்பகமும்அந்தாதியாகவேபாடவேண்டு மென் றறிக. (௧௨)

ஒலியந்தாதி, மும்மணிக்கோவை.

ஈண்டிய முப்பதா யீரெண் கலைவண்ணம்
மூண்டதொலி யந்தாதி முப்பதாம்-ஆண்டகவல்
முன்முறையே வெண்பா கலித்துறைய வந்தாதி
மும்மணிக்கோ வைக்கு முதல்.

(எ-ன்.) ஒலியந்தாதியும் மும்மணிக்கோவையு முணர்த்து கின்றது.

(இ-ள்.) ஓரடிக்குப் பதினறு கலைதொடுத்த பல்சந்த வகுப்புக்கள் அந்தாதியாக முப்பது கூடியது ஒலியந்தாதியாம் நேரிசையாசிரியப்பாவும், நேரிசைவெண்பாவும், கட்டளைக் கலித்துறையும் முறையே அந்தாதியாக முப்பது கூடியது மும்மணிக்கோவையாம் (எ-று)

ஈண்டிய' என்று மிகுத்துச் சொல்லிய வதனால், ஒலி யந்தாதி சிறுபான்மை எட்டுக்கலையால் வரப்பெறுவனவும்,

மும்மணிக்கோவை சிறுபான்மை நிலைமண்டில வாசிரியப்பாவ [illegible]னவும் உளவெனக் கொள்க ஒலியந்தாதியை ஒ[illegible]தாதி என்பாருமுளர். (கங)

ஊர்நேரிசைவெண்பா, ஊரின்னிசைவெண்பா.

முதல்வனூ ரின்பேரான் மொழிவன வெண்பா
அதனைத்தொண் ணூறெழுபா னைம்பான்-மலர்விழியாய்
இன்னிசைவெண் பாவிற்கு மொக்கு மியற்பெயர்
அன்னவற்றூர் கட்டுரைத்தா ராய்ந்து.

(எ-ன்) ஊர் நேரிசைவெண்பாவும், ஊரின்னிசைவெண்பாவும், அவற்றின் றொகையு முரைக்கின்றது.

(இ-ள்.) பாட்டுடைத்தலைவன் ஊர்ப்பெயரெடுத்து நேரிசைவெண்பாவாற்சிறப்பித்துத்தொண்ணூறு, எழுபது, ஐம்பது என்னுந தொகையாற் பாடுவது ஊர்நேரிசை வெண்பாவென்றும், இவ்வாறு இன்னிசை வெண்பாவாற் பாடுவது ஊரின்னிசை வெண்பாவென்றும் பெயர்பெறும் (எ-று). (கச)

கோவை, கைக்கிளை.

ஆய்ந்த கலித்துறைதா னானூ றகப்பொருண்மேல்
வாய்ந்தநற் கோவையா மற்றுரைபபின்-ஏய்ந்த
ஒருதலைக் காம முரைபபவையை யைந்தாய்
வருவிருத்தங் கைக்கிளையா மன்.

(எ-ன்.) கோவையுங கைக்கிளையுங கூறுகின்றது.

(இ-ள்) (17) கட்டளைக்கலித்துறை நானூறு அகப்பொருண்மேல் வருவன கோவையென்பதாம்.

17. "முதற்பொருள் கருப்பொரு ளுரிப்பொருண் முகந்து, களவு கற்பெனும் வரைவுடைத் தாகி, நலனுறு கலித்துறை நானூ றாக, வாறிரண் டுறுப்பு மூறின்றி விளங்கக், கூறுவ தகப்பொருள் கோவை யாகும்" என்பது இலக்கண விளக்கம்.

(18) ஒருதலைக் காமப் பொருள்பெற்று விருத்தம் இரு பதனைந்தாய வருவன கைக்கிளையாம (எ-று). (கரு)

மன்னிய வெண்பா கலித்துறை மன்னர்பா
முன்னியமுப் பான்மும் மணிமலை-மன்விருத்தம்
நாட்டிய நாற்பது நான்மணி மாலையாம்
ஈட்டியவந் தாதியா யெய்ந்து.

(எ-ன்) மும்மணிமாலையும் நான்மணி மாலையு முரைக்கின்றது.

(இ-ள்) வெண்பாவும், கலித்துறையும், ஆசிரியமும் அந்தாதியாய முப்பதுசெய்யுள் வருமாயின் மும்மணிமாலை யென்றும, மேற்கூறிய பாக்களுடன் ஆசிரியவிருத்தஞ் சேர்ந்து அந்தாதியாய நாற்பது செய்யுள் வருமாயின் நான்மணிமாலை யெனறும பெயர்பெறும (எ-று) (கசு)

இருபாவிருபஃது, இரட்டைமணிமாலை,
இணைமணிமாலை

ஏய்ந்த விருபா விருபதுவெண் பாவகவல்
ஆய்ந்த விரட்டை மணியிருபான்-ஏய்ந்தசீர
வெண்பா கலித்துறையா மேவிய நான்காறு
மொன்பா விணைமணியா மோர்.

(எ-ன்.) இருபாவிருபஃதும், இரட்டை மணிமாலையும், இணைமணிமாலையு மியம்புகின்றது.

(இ-ள்.) வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் முறையே [illegible] யாய்வந்து இருபது செய்யுளான் முடிவது இருபா

18 "ஒருதலைக் காம மோரைந்து விருத்தங், கருத வுரைத்தல் கைக்கிளை யாகும்" என்று இலக்கணவிளக்கம் கூறுகின்றது

தென்றும், வெண்பாவும் கலித்துறையும் முறையே அந்தாதி யாய்வந்து இருபது செய்யுளான் முடிவது வெண்பாக்கலித் துறை யிரட்டைமணிமாலை யென்றும்,* வெண்பாவும் ஆசிரி யப்பாவும் முறையே அந்தாதியாய நூறுசெய்யுளான் முடி வது வெண்பாவகவ லிணைமணிமாலை யென்றும், வெண்பாவும் கலித்துறையுங்கூடி முன்போல் முடிவது வெண்பாக்கலித் துறை யிணைமணிமாலை யென்றும் பெயர்பெறும் (எ-று) (கஎ)

ஒருபாவொருபஃது, பன்மணிமாலை.

ஓர்ந்தகவல் வெண்பா கலித்துறையென் றொன்றினல்
ஆர்ந்தவொரு பாவொருப தும்மானை-கூர்ந்தொருபோ
கூசலொழித்தார்க லம்பகப்பா வொண் மாலை
பேசிய பன்மணியாம் பின்பு.

(எ-ன்) ஒருபாவொருபஃதும் பன்மணிமாலையு முணர்த்து கின்றது

(இ-ள்) ஆசிரியப்பாவேனும், வெண்பாவேனும், கலித் துறையேனும் அந்தாதியாய்ப் பத்துச்செய்யுள் வருவன வொருபாவொருபஃதாம். கலம்பக வுறுப்புக்களில் அம்மானை யும், ஒருபோகும், ஊசலும் ஒழித்து மற்றைய வுறுப்புக்களாற் பாடுவது பன்மணிமாலையென்று பெயர்பெறும் (எ-று) (கஅ)

தசாங்கம்.

புல்லு மலையாறு நாடூர் புனைதாமம்
சொல்லுங் களிறு கொடிமுரசம்-வல்லகோல்
என்றிவை நஞ்செழுத்தோ டேலா வகையுரைப்ப
நின்ற தசாங்கமென நேர்.

(எ-ன்) சின்னப்பூ வுணர்த்துவான்றொடங்கி அதற்கு றிலாகிய தசாங்க முணர்த்துகின்றது

(இ-ள்) மலை, ஆறு, நாடு, ஊர், மாலை, பரி, (19) கரி, கொடி, முரசம், செஙகோலாகியபத்தும் தசாங்கமென்று சொல்லப்படும். இவை பாடுமிடத்து நஞ்செழுத்துத் தசாங்கத்திற்கு முன்னும் பின்னும் வாராமற் பாடுக (எ-று). (கக)

சின்னப்பூ, தசாங்கப்பத்து.

நேருந் தசாங்கத்தை நேரிசை வெண்பாவால்
ஈரைம் பதுதொண்ணூ றீண்டெழுபான்-ஓரைம்பான்
தேர்ந்துரைக்கிற் சின்னப்பூ வீரைந்தாற் செப்பினார்
நேர்ந்த தசாங்க நிலை.

(எ-ன்.) சின்னப்பூவும் தசாங்கநிலையு முரைக்கின்றது.

(இ-ள்.) தசாங்கம் பத்தையும் பொருளாகக்கொண்டு நேரிசைவெண்பா நூறானும் தொண்ணூறானும் எழுபதானும் ஐம்பதானும் பாடுவது சின்னப்பூவாம். முப்பதுபாடினு மிழுக்காது. நிலைமைகள் தம்மிலொப்பக்கொண்டு பாடப்படுந் தசாஙகம் பத்தினையும் பத்துவெண்பாவாற் பாடுவது தசாங்கப்பத்தென்று பெயர்பெறும் (எ-று). (உ0)

நிலையார் குடைசெங்கோ லூர்நாடு நீள்வேல்
கொலையார் களிறு குதிரை-சிலைவாள்
இவற்றின்மேன் மன்விருத்த மீரைந்தாய் வந்தால்
அவற்றின்பேர் நாட்ட லறிவு.

(எ-ன்.) விருத்தவிகற்ப முரைக்கின்றது.

(இ-ள்.) குடை, செங்கோல், ஊர், நாடு, வேல், கரி, பரி, வில், வாள், இவ்வொன்பதினையும் பொருளாகக் கொண்டு ஒன்றின்மேற் பத்தாசிரிய விருத்தம் புணர்த்தால் அப்பொரு

---

19. கரி (யானை) யை யொழித்துப் படையைக் கொள்ளுதலுமுண்டு. திருவாசகத்தின் திருத்தசாங்கத்தி லவ்வா றிருத்தலறிக.

ளோடு பெயர்கொடுத்துக் குடைவிருத்தம், செங்கோல்விருத்தம், [illegible]ர்விருத்தம், நாட்டுவிருத்தம், வேல்விருத்தம், யானைவிருத்தம், குதிரைவிருத்தம், வில்விருத்தம், வாள்விருத்தம் என்று வழங்கப்படும் (எ-று). (௨௧)

ஊர் வெண்பா, அலங்காரபஞ்சகம்.

அறிந்திடு லூர் வெண்பா வையிரண்டாம் வெள்ளை
செறிந்த கலித்துறைசீர் மன்பா-அறைந்த
கலங்காத மன்விருத்தங் காண்டகைய வண்ணம்
அலங்கார பஞ்சகமென் றூர்.

(எ-ன்.) ஊர்வெண்பாவும், அலங்காரபஞ்சகமு முரைக்கின்றது.

(இ-ள்.) ஊரடுத்து நேரிசைவெண்பா பத்து வந்தால் ஊர்வெண்பா வெனவும், நேரிசை வெண்பாவும் கலித்துறையும் ஆசிரியப்பாவும் ஆசிரியவிருத்தமும் வகுப்புமாகிய ஐந்து முறையே வந்தால் அலங்கார பஞ்சகமெனவும் பெயர் பெறும் (எ-று). (௨௨)

ஊசல், நாழிகைவெண்பா.

ஆங்கவிருத் தத்தா லறைந்தகலித் தாழிசையால்
ஓங்கியசுற் றத்தளவா யூசலாம்-போங்கடிகை
தேவர்க்குங் காவலர்க்குந் தேர்ந்துரைக்க வெண்பாவை
[illegible]வியநா லெட்டாக வேய்ந்து.

(எ-ன்.) ஊசலும் நாழிகைவெண்பாவும் உணர்த்து[illegible]றது.

(இ-ள்.) ஆசிரிய விருத்தத்தாலாதல் கலித்தாழிசையாலாதல் சுற்றத்தளவாத் தொகையாகப்பாடுவது ஊசலென்பதாம். நாழிகையளவைக் குறித்துத் தேவருக்கும் அரசருக்கும் நேரிசை வெண்பாவால் முப்பத்திரண்டாகப் பாடுவது நாழிகைவெண்பா வெனப்படும (எ-று).

ஊசன் முதற்கவியில் வண்ணமுங் கொள்க. வண்ணமென் பது வகுப்பு. (உ௩)

அட்டமங்கலம், நவமணிமாலை, தசப்பிராதுற்பவம்.

வேய்ந்த விருத்தங்க ளெட்டட்ட மங்கலமாஞ்
வாய்ந்தன வொன்பான் மணிமாலை-ஆய்ந்தங்
கிசைத்திடுவர் மால்பிறப்பா லீரைந்து வாழ்த்துந்
தசப்பிரா துற்பவமாந் தந்து.

(எ-ன்) அட்டமஙகலமும், நவமணிமாலையும், தசப் பிராதுற்பவமு முணர்ததுகின்றது.

(இ-ள்.) ஆசிரியவிருத்தததாற் கவிதோறும் தேவர்கள் காக்கவென எட்டுக்கவியாகப்பாடுவது அட்டமஙகலமாம் மேற் கூறியவாறே ஒன்பதுகவியாகப் பாடுவது நவமணிமாலையாம் மால்பிறவிப்பேதப் பதின்மருங் காக்கவெனத தனித்தனி ஆசிரிய விருத்தத்தாற் பததுக்கவி பாடுவது தசப் பிராதுற்பவ மாம் (எ-று).

வாழ்த்தென்பதனை யெஙகு மொட்டிக்கொள்க. (உ௪)

நயனப்பத்து, பயோதரப்பத்து.

தந்துரைத்த மன்விருததஞ் சார்ந்த கலிததுறைநான்
அநதமுறுங் கண்முலைமே லையிரண்டாய்-வநதால்
நயன பயோதரபபத் தாமென்று நன்னூற்
பயனுணர்ந்தார் முன்பு பகர்.

(எ-ன்) நயனப்பததும் பயோதரப்பதது முணாததுகின்றது.

(இ-ள்.) ஆசிரியவிருத்ததகாலுதல் கலிததுறையினு லுதல் நயனததையும்பயோதரத்தையும பொருளாககொண்டு

தளித்தனிய பப்பத்துக் கலிபாவெது மயனைப்பத்தென்றுயா பயோதரப்பத்தென்றும் பெயர்பெறும் (எ-று) (௨௫)

பெண்கள் பருவம்.

பகருங்கா லைந்தேழ் பதினொன்று பன்மூன்
றகலாத பத்தொன்பா னையைந்-திகலாத
முப்பத்தொன் றீரிருபான் பேதைமுத லோர்க்குச்
செப்புவராண் டெல்லைத் திறம்.

(எ-ன) பேதைமுதலாகப் புறத்திலக்கணமாகிய எழு நிலனு மிவையெனகின்றது

(இ-ள்.) (20) ஐந்துமுதலேழளவும் பேதை, எட்டுமுதல் பதினொன்றளவும் பெதும்பை, பன்னிரண்டுமுதல் பதின் மூன்றளவு மங்கை. பதினான்குமுதல் பத்தொன்பதளவு மடந்தை, இருபதுமுதல் இருபத்தைந்தளவும் அரிவை, இரு பத்தாறுமுதல் முப்பத்தொன்றளவும் தெரிவை, முப்பத் திரண்டுமுதல் நாற்பதளவும் பேரிளம்பெண் (எ-று).

பருவமொன்றுக்கு வருடம்: ௩, ௪, ௨, ௬, ௬, ௬, ௯. (௨௬)

---

20 (1) "பேதைக்கி யாண்டே யைந்துமுத லெட்டே", (2) "பெதும்பைக்கியாண்டே யொன்பதும் பத்தும்", (3) "மங் கைக் கியாண்டே பதினொன்று முதலாத், திரண்ட பதினே ளவுஞ் சாற்றும்", (4) "மடந்தைக் கியாண்டே பதினைந்து முத லாத், திடம்படு மொன்பதிற் றிரட்டி செப்பும்", (5) "அரி வைக் கியாண்டே யறுநான் கென்ப", (6) "தெரிவைக் கியாண் டே யிருபத் தொன்பது", (7) "ஈரைந் திருநான் கிரட்டி கொண்டது, பேரிளம் பெண்டுக் கியல்பென மொழிப" என்று பன்னிருபாட்டியல் கூறுகின்றது.

உலா, குழமகன்.

திறந்தெரிந்த பேதை முதலெழுவர் செய்கை
மறந்தபர வந்தான் மறுகென-றறைந்தகலி
வெண்பா வுலாவாங் குழமகன்மேன் மேவிலவ்
வெண்பாக் குழமகனா முற்று.

(எ-ன்) உலாவும் குழமகனு மாமாறுணர்த்துகின்றது

(இ-ள்) பேதைமுதலானோர் காதல்கூர வீதியிடைப் போந்தானைப் பாட்டுடைத் தலைவனென்று கலிவெண்பாவாற் பாடுவது உலாப்புறமாம் மடந்தையர் கையிற்கண்ட குழமகனைப்புகழ்ந்து மேற்கூறிய பாவாற்பாடுவது குழமகனாம் (எ-று)

'திறந்தெரிந்த' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால் உலாப்புறத்துமுன் குழமகனைப்பாடினு மிழுக்காது, அது தலைவன் நாடும் தாரும் பெயரு முள்ளிட்ட வளந்தோன்றப் பாடுவது (௨௭)

வளமடல்.

உற்ற வறம்பொருள்வீ டெள்ளி யியாத்தினப்
பொற்றொடி காதற் பொருட்டாகப்-பெற்றி
உரைத்தகலி வெண்பா மடலிறைவ னொண்பே
ரிரைத்த வெதுகை நிறுத்து.

(எ-ன்) வளமடல் கூறுகின்றது

(இ-ள்) அறம்பொருள் வீட்டையெள்ளி இன்பத்தையே வலியுறுத்திப் பாட்டுடைத்தலைவ னியற்பெயருக்குத் தக்க முழுது மோரே யெதுகையாகத் தனிச்சொல்லின்றிக் கலி வெண்பாவாய மடலூரும் பெற்றிற்றென்று பாடுவது வளமடலாம் (எ-று)

வளமடலென்பது உரையிற்கோடல் (௨௮)

அங்கமாலை, பாதாதிகேசம், கேசாதிபாதம்.

நிறுத்த வெளிவிருத்த நீடுறுப்பில் வந்தால்
குறித்தங்க மாலையாகக் கொள்க-உறுப்பமைந்த
பாதாதி கேசமுங் கேசாதி பாதமுமா
ஓதுங் கலிவெண்பா வொன்று.

(எ-ன.) அங்கமாலையும், பாதாதிகேசமும், கேசாதிபாதமும் உணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) உறுப்புக்களை வெளி விருத்தத்தாற் புகழ்ந்து கோவையாகப் பாடுவது அங்கமாலையாம். அவ்வங்கங்களைக் கலிவெண்பாவாற் புகழ்ந்து பாதாதிகேசமாகப் பாடுவது பாதாதிகேசமென்றும், கேசாதி பாதமாகப் பாடுவது கேசாதிபாதமென்றும் பெயர்பெறும் (எ-று) (௨௬)

ஆற்றுப்படை.

ஒன்று மகவலா லொண்புலவர் யாழ்ப்பாணர்
குன்றாத சீர்ப்பொருநர் கூத்தரே-என்றிவரை
ஆங்கொருவ னாற்றுப் படுத்த பரிசறைந்தா
பாங்காய வாற்றுப் படை.

(எ-ன.) ஆற்றுப்படையிலக்கண முணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) ஆசிரியப்பாவாற் புலவரையானும், பாணரையானும், பொருநரையானும், கூத்தரையானும் தம்முளொருவ னாற்றுப்படுத்தால் புலவராற்றுப்படை, பாணராற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படை யென்று வழங்கப்படும் (எ-று)

அவை வெண்கலிப்பாவாற் பாடினு மிழுக்காது

தானைமாலை, வஞ்சிமாலை, வாகைமாலை.

படைத்திறஞ் சொல்லிற் பகர்தானை வஞ்சி
கொடுத்துமேற் சேறல் வியப்பின் - அடுத்தமைந்த
வெற்றியுரை வாகையாம் வேந்தன்பால் வென்றிக்கண்
உற்றுரைத்து மாலைப்பேரோது.

(எ-ன்.) தானைமாலையும், வஞ்சிமாலையும், வாகைமாலையும் உணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) ஆசிரியப்பாவாற் றானையைப் புகழ்ந்துரைப்பிற் றானைமாலையாம். படைமேலெடுத்துச் சேறலைப்பாடின் வஞ்சி மாலையாம். வெற்றியைப்பாடின் வாகைமாலையாம் (எ-று)

ஆசிரியப்பாவால் வருவதெல்லாவற்றிற்குமொக்கும். (௩௧)

தாரகைமாலை, மங்கலவள்ளை

ஒத்துசந்தத் தாலுரைத்த லொண்டாரகைமாலை
கோதிலாக் கற்பிற் குலமகளை - நீதிசேர்
மங்கல வள்ளை வகுப்பொடு வெண்பாவால்
இங்காமொன் பானென் றிசை.

(எ-ன்.) தாரகைமாலையும் மங்கலவள்ளையும் உணர்த்துகின்றது.

(இ-ள்.) தூசிப்படையைப் புகழ்ந்து வகுப்பால் ஒன்பது கவிபாடுவது தாரகைமாலையாம். கற்புடை மகளிரைப் புகழ்ந்து ஒன்பது வகுப்பும் ஒன்பது வெண்பாவுமாயப் பாடுவது மங்கல வள்ளையாம் (எ-று)

அருந்ததிக் கற்பின் மகளிர்க்குள்ள இயற்கைக்குணங்களை வகுப்பாற் பாடுவது தாரகைமாலை யெனவுங் கூறுவர். (௩௨)

யானைவஞ்சி

இசைந்த நிலங்குல மோதத வெழுமேலா
டைசந்த பிராயத் தளவும்-இசைந்தமதந
துன்னவஞ்சி வீடுயிர்கோண் மன்னன் ஞெடாநதணைத
சொன்னவஞ்சி யானைத் தொழில. [தல

(எ-ன்) யானைவஞ்சி யியம்புகின்றது

(இ-ள்) யானையது பிறப்புங் குலமும் ஒததவழகும பிராய முமம என்பவற்றினிலககண அளவும, மதநதுனனினவிடத தஞ்சிவிடுதலும், கொன்று திரிதலும, அதுகண் டரசனவைத் தலும் வஞ்சிப்பாவாற் சொல்லப்பட்டது யானை வஞ்சி யாம் (எ-று). (ருரு)

மெய்க்கீர்த்தி, கையறமோதாப்பா.

தொழிலார்நத மெய்ககீர்ததி சொற்சீ ரடியால
வழிலரசர் செய்தி யிசைபபா-மொழியுங்கால்
கையற மோதார் கலிவஞ்சி யென்றிவற்றுற
பொய்தீர்நத நூலோர் புரிநது.

(எ-ன்) மெய்க்கீர்த்தி நீர்மையும கையறமோதாப பாவு முணாத்துகின்றது.

(இ-ள்) ஆசிரியம்விரவிய (21) சொற்சீரடிகளால மன்னர துணைமைக் கீர்த்தியைத தொடுததுப் பாடுவது மெய்க்கீர்த்தி

21. "கட்டுரை வகையா னெண்ணொடு புணர்ந்து, முட் டடி யின்றிக குறைவுசீர்த் தாகியும், மொழியசை யாகியும வழி யசை புணர்நதும், சொற்சீர்த திறுதல் சொற்சீர்க் கியல்பே" என் பது தொல்காப்பியம அடிபோதரங்கம், அசையடி, பிரிந் திசைக்குறள சொற்சீரடி, எண என்பன ஒரு பொருட்கிள வியாம.

யாம். (22) கையறம கலிப்பாவாலும் வஞ்சிபபாவாலும பாடப் படா (எ-று). (௩௪)

புகழ்ச்சிமாலை, நாமமாலை.

புரிந்த மயக்கவடி வஞ்சியாற் பொய்தீர்
திருநதிறைழயார் சீர்பேர் சிறக்கத்-தெரிந்துரைத்தால்
மன்னும் புகழ்ச்சிநன் மாலையா மைநதர்க்காம
பின்னும மாலைப்பேர் பெற்று.

(எ-ன்.) புகழ்சசிமாலையும் நாமமாலையு முரைககின்றது.

(இ-ள்.) அடிமயஙகிய வஞ்சிப்பாவால் கோற்றொடிமாத ரைக் குணம்பெயரடுக்கிப் புகழ்நது பாடுவது புகழ்சசிமாலை யாம்; மேற்கூறியவாறே ஆடவரைப் புகழ்நதுபாடுவது நாம மாலையாம (எ-று) (௩௫)

(23) **வேறு இரட்டைமணிமாலை, வருக்கமாலை.**

பெற்றசீர் மன்விருத்தம வெண்பாப் பெயர்நதிருபான
மற்றை யிரட்டைமணி மாலையாம்-பொற்றொடியாய
மன்னகவ லெட்டாய் வருக்கவெழுத்துதான்வருமேல
முன்வருக்க மாலை மொழி.

---

22. "கலியே வஞ்சியிற் கையற வுரையார" என்பது பன னிருபாட்டியல். கையறம், கையறவு, கையறுநிலை யென்பன ஒரு பொருட்கிளவி. இதற்குவிதி "வலஙகெழு வேநதர் வான் புகக் கவிஞர், கலஙகித தொடுப்பது கையறு நிலையே" என பது இதுவும பன்னிருபாட்டியல்

23. இவ்வியலின் 17 - வது செயயுளில இரட்டைமணி மாலைககு விதிகூறி யிருததலின் ஈண்டு வேறுஇரட்டைமணி மாலை என்று கூறபபட்டது

(எ-ன்.) இரட்டைமணிமாலையும வருக்கமாலையு முணர்த்து கின்றது

(இ-ள்) ஆசிரியவிருத்தமும் நேரிசைவெண்பாவுந் தம் முண்மாறி அந்தாதியாய இருபதுவருவது இரட்டைமணி மாலையாம். உயிர் வருக்கத்தேனும், க ச த ந ப ம வ என்னும் எழுயிர்மெய வருக்கத்தேனும் அவ்வவ் வருக்கமுறையே யெட் டாசிரியம்வந்தால் வருக்கமாலையாம் (எ-று).

யகர ஞகரங்களை நீக்கி யேழுயிர்மெய்யென்றது பிறர் நூன்முடிந்தது தானுடன்படுதலென்னுந் தந்திரவுத்தி ()

செருக்களவஞ்சி, வரலாற்றுவஞ்சி முதலியன.

மொய்யின் றிறம்வஞ்சிப் பாவின் முடித்துரைத்தல்
செய்யிற் செருக்கள வஞ்சியாம்-தையால்
வழியுரைத்தல் வஞ்சி வரலாறு மற்று
மொழியுரைத்த றன்பெயரா மூண்டு.

(எ-ன்) செருக்களவஞ்சியும் வரலாற்றுவஞ்சியும் உரைத்து ஏனைவஞ்சிகளையு மூாட்டெறிகின்றது

(இ-ள்) செருக்களச் செய்திகளை வஞ்சிப்பாவாற் பாடிற் செருக்களவஞ்சியாம்; ஒருபொருளின் வரலாற்றை வஞ்சிப் பாவாற்பாடின் வரலாற்று வஞ்சியாம்; ஏனைப் பொருள்களை யும் வஞ்சிப்பாவாற் பாடின் அப்பெயரானே வஞ்சியென்று வழங்கப்படும் (எ-று) (௩௭)

பரணி

மூண்ட வமர்க்களத்து மூரிக் களிறட்ட
ஆண்டகை யைப்பரணி யாய்ந்துரைகக-ஈண்டிய
நேரடியே யாதியா நீண்டகலித் தாழிசை
ஈரடியொண் டாதியுட னீறு.

(எ-ன்) பரணியிலக்கணங் கூறுகின்றது.

(இ-ள்) செருக்களம்புகுந்து தனக்கூறுபாடின்றி மாற்றார் யானை படப் போர்செய்தான் பரணிக்குப் பாட்டுடைத் தலைவனும். அவனைப் பாடுமிடத்து நாற்சீர்முதலாக எனைத்துச் சீரானும் கலித்தாழிசையடித்தொகை யிரண்டின்மே லேறாமல் முதற்றொடங்கி முடிவளவும்பாடுக (எ-று).

வெண்கலிப்பாவாற் பாடினு மிழுக்காது. (கூஅ)

ஈறில் வணக்கங் கடைநிலம்பே யென்பனவும்
வீறுசா லையைக்கு மெய்ப்பேய்கள்-கூறித்
திறப்பட்ச் சொல்லினவுஞ் செப்பிற் பிறவும்
புறப்பொருணூல் கொண்டு புகல.

(எ-ன்) இதுவுமது.

(இ-ள்) (24) பரணி பாடுமிடத்து முற்படக் கடவுளரை வாழ்த்தி, பின்பு கடைதிறப்புக்கூறி, பாலைநிலத் தியல்புகூறி, காளிகோட்டம்பாடி, கழுதினுண்மை பழுதறக்கூறி, காளிக்குக் கூளிசொல்லுமாறும், அவளதற்குச் சொல்லுவனவுமாகிய பிறவும் புறப்பொருளிலக்கணத்தின் முறைமை தோன்றச்சொல்லுக (எ-று).

'பிறவும்' என்றதனல் பாட்டுடைத்தலைவனைச் சிறப்பித்தலும், அவன் படையெடுத்துச் சென்ற முறைமையும், செரு முடித்தலும், கூழட்டன் முதலாயினவெல்லாங் கொள்க. (கூக)

---

24 "கடவுள்வாழ்த்துக் கடைதிறப் புரைத்தல், கடும் பாலை கூறல் கொடுங்காளி கோட்டம், கடிகண முரைத்தல் காளிக் கதிசொலல், அடுபேய்க் கவள்சொல லதனாற் றலைவன், வண்புக ழுரைத்த வெண்புறத் திணையுற, வீட்ட வடுகளம் வேட்ட விவைமேல், அளவடி முதலா வடியிரண் டாக, வுளமகிழ் பரணி யுரைக்கப் படுமே" என்பது இலக்கணவிளக்கம

பெருங்காப்பியம்.

புகாில வணக்கம பொருட்பறமே யாதி
பகா்நல கடல்கோள பருவம-திகிரி
தலைவணக கூற றுடனனிந்து கோநமா
சிலைமணநதோா பேரின செயல.

செயலாா முடிசூடல சிப ; கலைபா மேர்
டயலாா பொழிலபுனலபுக காடல-இயலுறமா
மநதிரநதூ தாடல வருமிகல விககிரமம
சநதுசெல வுமபிறவுஞ சாாநது.

சாாசுவையே பாவம விளக்கி யினைதேதா...
கூருரையே பாடையே கொண்டிலமபா-மே... நககா
நீபபில பரிசசேத நோநதுவரு மேறபெருங
காபபியமா மெனறு கருது

(எ-ன்) பெருஙகாபபிய முணாததுகினறது

(இ-ள) இம மூன்று செயயுளுககும பொருள்விாிப்புககு கிடநதமையின் பொருள்விாிததுககொள்க (எ-று) [illegible]

பொருப்பாதி - தசாஙகம. அறமாதி - அறம பொருள இன்பம, வீடு, பருவம - காா கூதிா, முனபனி, பினபனி இளவேனில, முதுவேனில, தயனனிநது தோறறம - சநதிராதிததா தோற்றம, ஊணை-காமபாணம வீரபாணம, சுவை சிஙகாரம, பெருநகை கருணை வீரம சோபம பயம, அற்புதம, குற்சை, சாநதம (எ-று)

காப்பியம்.

கருதுசில குனறினுமக் காபபியமா மெனபா
பெரிதறமே யாதி பிழைநதது-வருமனறு காண
காபபிய மாருங குலவாகனு காாிகைக
பாபபிறா பாணடே யாம.

(எ-ன.) பெருங்காப்பியத்திலொழியும, காப்பியமும,புராண கதையுங் கூறுகின்றது

(இ-ள்) பெருங்காப்பியத்திற்கு எடுத்தோதிய அறமுத னானகுமொழிந் தல்லாவுறுப்புக்கள் சிலகுறையினுமிழுக்காது. மேற்கூறியவற்றுள் தர்மார்த்தகாம முதலியெனு நான்கனுள் சிலகுறைநதுவந்தால் காப்பியமாம, (25) குலவரவு முதலாயின வற்றைக காட்டுவது புராணகதையாம் (எ-று) (சங.)

ஆய வகபபொருண்மே லாசிரியப பாவினுள்
மேயசீா வஞ்சிபடி மேவாது-தூய
அகபபொருண்மே லன்றி யருங்கலிகள் வாரா
தொகபபெறு வஞ்சி தொடாநது.

(எ-ன) அகபபொருள்சொல்லும் ஆசிரியப்பாவிற புகப் பெறாவடியும், அகப்பொருண்மேன் மிகப்பெருகிவரும்பாவும, யாதானுமொரு பொருண்மேல் வரப்பெறுமபாவு முணர்த்து கின்றது

(இ-ள்.) அகப்பொருள்சொல்லும ஆசிரியப்பாவில் வஞ்சி யடி புகுநதுவிரவப்பெறா, அகப்பொருண்மேலன்றிக் கலிப்பா பெரும்பான்மையும் வரப்பெறா, வஞ்சி தனித்து நின்று பொருளசொல்லுந் துணையல்லது தொகையாவரப்பெறா (எ-று)

தொடாநத பெயாக டொழிலளவு காலம
இடமபொருள் பாவுறுபபோ டெல்லை-நீடங்கிடையாய்
பாடினன் பாடுவித்தான் பாடப படுபொருளால்
நீடும பிறவு நிறைநது.

(எ-ன்) அகலக்கவிக்குப் பெயர்வருமா றுணர்ததுகின்றது.

---

(25) "தோற்ற முலக மீண்டொடுங்க கெடீர் மனுவந்தர முனிவர், ஆற்ற லரசா மரபவாதஞ் சரித மென்னு மோரைந் தும், சார்தம புராண விலககணம" என்பது கூர்மபுராணம.

(இ-ள்) தொழிலானும், அளவானும், காலத்தானும், இடத்தானும், பொருளானும், பாவானும், உறுப்பானும், எல்லை யானும், பாடினோன் பெயரானும், பாடுவித்தான் பெயரா னும், பாடப்படுபொருளானும், பிறவாற்றானும் அகலக்கவிக் குப் பெயரிடப்படும் (எ-று)

அவற்றுள், (26) யானைத்தொழிலென்னும் பெயர் தொழி லான்வந்தது. பன்னிருபடலம், நூற்றந்தாதி, குறுந்தொகை, நெடுந்தொகை யென்பன அளவுபற்றி வந்தன. கார் நாற்பது முதலாயின காலம் பற்றி வந்தன. களவழியும் ஐந்திணையும் இடம்பற்றி வந்தன. அகம்புறமென்பன பொருள்பற்றிவந்தன. கலித்தொகை, வெண்பாமாலையென்பன பாப்பற்றிவந்தன. அங்கமாலை, நயனப்பத்து, பயோதரப்பத்து என்பன உறுப்புப் பற்றிவந்தன. பாதாதிகேசம் கேசாதிபாத மென்பன எல் லைபற்றிவந்தன. தொல்காப்பியம், அவிநயம், கல்லாடமென் பன பாடினோனைப்பற்றிவந்தன. பாண்டிக்கோவை முதலாயின பாடுவித்தானைப்பற்றிவந்தன. வச்சணந்திமாலையுமென்ன. காந்த புராணம், இராமாயணமென்பன பாடப்படும் பொருள்பற்றி வந்தன. 'பிறவும்' என்றதனால் இடுகுறியாற் பெயர்பெற்றனவு முள; அவை கலைக்கோட்டுத்தண்டு முதலியன. (௪௫)

---

26. "கிரிசரம் நதிசரம் வனசரமாகியநிலம், அவயவங் களின் அழகு, ஏழுமுழவுயரம், தருணவயது, பிறந்தநிலத் தான் வீரம், பெருங்குலநன்மை, ஒன்பதுமுழநீளமும் முப்பத் திரண்டுமுழச் சுற்றுமுடைத்தாய இலக்கணம், மும்மதங் கோடல், அடுத்தபொழுதிற் கோறல், அரசனைக்கண்டறிதல் இவையிற்றை வஞ்சிப்பாவாற் றொடுத்துப்பாடுதல் யானைத் தொழிலாம்." "இது நிலமெழில்" என்னும் இலக்கணவிளக்கச் சூத்திரத்தினுரை. இவ்வியலின் 33-வது செய்யுளினுக் கவ னிக்கத் தக்கதாம்.

தெரியா தியம நவின்ற கலைகள் கலை
கற்றுப் பலவும் கற்றாத உறும்-முறைமேற்கோள
குறைவு மெடுத்துக்காட்டேது பகலுவான
வாதி யெனவே நவில்.

(எ-ன்) கமகனையும், வாதியையுங் கூறுகின்றது

(இ-ள்) தனனுடைய ஞானவிசேடத்தாலே யாதல் கல்விபபெருமையாலே யாதல் ஒருவன்சொல்லிய நூல் விகற்பத்தைத் தான் பயிலாதிருந்தும் பொருள் விரிக்க வல்லான் கமகனாம் எடுத்துக்கொண்ட கோளுக்குப் பொருந்தின மேற்கோளும், காரணமும், அவையிரண்டிற்கும் பொருந்தின எடுத்துக்காட்டுஞ் சொல்லிமுடிப்பான வாதியாம் (எ-று)

மேற்கோள் காரணம், எடுத்துக்காட் டென்னும் அம் முறையனறிக் கூற்றால (27) விதணடை வாதம், சற்பவாத மென்னும் விகற்பவாதங்களும் புணர்த்துச்சொன்ன (௪௩)

பவிழு மறுபுக ஞெகுமபங காமற
பயிந்தனிற கேட்டோர் புகழுக-கவிபபனுவல்
குலருத சொல்லாற றெளிவெபொருட கூறுவோன
வாக்கியெனக் கூறு

---

27 (1) உண்மையுணர்தல் வேட்கையுடையான் கதை வாதமாம். (2) சாதன மிரண்டுளளதன்கண் வெல்லும் வேட்கை யுடையான் கதை சற்பமாம், (3) தன் கோட்பாட்டை நிறுத்தாத கதை விதண்டையாம் கூறுவார் பலரை யுடைத்தாயச் சபையை யுத்தரங்களைப் பயப்பிக்குந் தொடர் மொழியின் கோவையைக் கதையெனப்படும்

(எ-ன) வாக்கியிலக்கணம வருகின்றது

(இ-ள) அறம, பொருள், இன்பம, வீடென்பன தம்மில் விரவாமற் கேட்டோர்விரும்ப இலக்கணத்தை யாதல், இலக்கியத்தை யாதல், செஞ்சொல்லால் விளங்கச்சொல்லுவான் வாக்கி (எ-று). (சஎ)

ஆசொருவன் பாக்களை யாங்கொருவ னுக்களிப்போன்
சோரகவி சாத்தொலியிற சொல்லுமவன்-சீரிலாப்
பிள்ளைக் கவிசிறந்த பின்மொழிக்காம் புன்மொழிக்காம்
வெள்ளைக் கவியதனின் வேறு.

(எ-ன்) புன்கவிஞர் நாற்பகுதிய ரென்கின்றது

(இ-ள) ஒருவன்பாட்டை மற்றொருவனுக்குக் கொடுப்போன் கள்ளக்கவியாம. ஒருவன்கவியிசையில் வேறொரு செய்யுட் புணர்ப்போன் சார்த்துகவியாம. தனக்கென வொன்றின்றி முனனோர்மொழிந்த சொன்னடை பொருணடைகண்டு கவிபாடுவோன் பிள்ளைக்கவியாம். புன்மொழிகளால் கவிபாடுவோன வெள்ளைக்கவியாம் (எ-று) (சஅ)

செய்யுளியல் முற்றிற்று.

மூன்றாவது

பொதுவியல்.

வேறுமறை யோராதி நாற்சாதி வெள்ளைமுதல்
கூறுநிலை முல்லை குறிஞ்சியே-மாறு
மருதநிலை நெய்தனிறம் வான்மையே செமமை
கருநிறம் பொன்மையே கார்.

(என்பது சூத்திரம்) இவ்வியலெனன பெயர்த்தோ வெனின், முதன்மொழி யியலிற்கும் செயயுளியலிற்கும் பொது வாகிய பொருளை யுணர்த்தினமையின் பொதுவிய லென்னும் பெயர்த்து. இசசூத்திரம் முற்கூறிப்போந்த ஆசுமுதலாகிய நான்கு கவிகட்கு முதற் காரணமாயுள்ள வெண்பா முத லிய நான்கு பாவிற்கும சாதியும். இடமும், நிறமுமுண ர்த்து-ற்று.

(இ-ள்.) வெண்பா மறையோர்சாதி, இதற்கு நிலம் முல்லை, நிறம் வெண்மை. ஆசிரியப்பா அரசர்சாதி; இதற்கு நிலம் குறிஞ்சி; நிறம் செம்மை. கலிப்பா வணிகர்சாதி, இதற்கு நிலம் மருதம்; நிறம் பொனமை வஞ்சிப்பா சூத்திரசாதி, இதற்கு நிலம் நெய்தல்; நிறம கருமை (எ-று) (க)

கார்த்திகை மாசிபனை குன்றுதி காட்டுகநாள்
மூத்த விராசிநாண் மூன்றிணையும்-நீர்த்தசீர்
மேதினிமே லாசிரியம் வஞ்சிகலி வெள்ளையெண
ஓதியமே டாதியா லோட்டு.

(எ-ன்) மேற்கூறியபாக்களின் நாளும் இராசியுமுணர்த்து கின்றது.

(இ-ள்.) கார்த்திகைமுதல் ஆயிலியமீறாகிய எழுநாளும், சாக்கடகம் விருச்சிகம் மீனமென்னு மூன்றிராசியும் வெண்பா விற்காம். மகமுதல் விசாகமீறாகிய எழுநாளும், மேஷம் சிஙகம் தனுசு என்னு மூன்றிராசியும் ஆசிரியப்பாவிற்காம், அனுட முதல் அவிட்டமீறாகிய எழுநாளும், மிதுனம் துலாம் கும்ப மென்னு மூன்றிராசியும் கலிப்பாவிற்காம். சதயமுதல் பரணி யீறாகிய ஆறுநாளும், இடபம் கன்னி மகரமென்னு மூன்றிராசி யும் வஞ்சிப்பாவிற்காம் (எ-று). (உ)

ஓடம்பத்தி பொனவெள்ளை யொண்கதிரோன் சேயகவல்
காட்டியமால் காரி கவிக்காகும்-மீட்டும்
புகாபாமபு வஞ்சிக்காம் பூவிரையோ டாடை
பகர்நிறத்தார் கொள்கவணி பாட்டு.

(எ-ன்) மேற்கூறியபாவிற்கு அதிதேவதையும், புஷ்பமும, சநதனமும், ஆடையும, ஆபரணமும உணாததுகின்றது

(இ-ள்) வெண்பாவிற்குச சநதிரனும் வியாழமும, ஆசிரியபபாவிற்கு ஆதித்தனும செவ்வாயும், கலிப்பாவிற்குப் புதனும் சனியும், வஞ்சிப்பாவிற்குச சுக்கிரனும இராகு கேதுக்களும் அதிதேவதைகளாம் புஷ்பமும், சநதனமும், வஸ்திரமும், ஆபரணஙகளும் முன்சொனன நிறப பகுதியினாலே கொள்க (எ-று) (௩)

பாட்டுடையோ னூரபபே ரியறபோ படவெதுகை
நாட்டிடினு மபபோ நவிலடியிற்-காட்டுமுதற்
சேர்நத வனுவாகச சீர்முன் னியற்றிடினும்
வாய்ந்தசிறப பெண்கை வழககு.

(எ-ன்) பாடும்வித முணாததுகினறது.

(இ-ள்.) பாட்டுடைத்தலைவன் ஊர்ப்பெயரினை யாயினும், இயற்பெயரினையாயினும் அடிமுதற்சீரிலே நிறுத்தி எதுகைத் தொடர்படவைப்பினும், (28) வருக்கமுதலிய அனுவெதுகைத் தொடர்படவைப்பினுஞ் சிறப்பாம் (எ-று) (௪)

---

28. வருக்கமுதலிய அனுவெதுகையின் றன்மையை "வருக்க நெடிலினம் வந்தா லெதுகையும்" என்னும் யாப்பருங்கலக்காரிகையி னுரையிற் கண்டறிக.

வழக்குண் மரபியலு ணோர்ந்து வழுவா
திழுக்கி வடவெழுத்தை யின்பம்-வழுக்காது
முன்னையோர் பாட்டிற் பயின்ற மொழியன்றே
சொன்ன வுறுப்பின் றுணி.

(எ-ன்) உறுப்புச் செய்யுணெறி யுணர்த்துகின்றது

(இ-ள்) வழக்கினோடும் மரபியலோடும் பொருத்த முடையவாய, வடவெழுத்துக்கலவாது கேட்டோர்க்கு மிகவு மின்பமூரிக்குஞ் சொல்லாகச் சான்றோர் செய்யுள்களில் எடுத்துக்காட்டுஞ் சொற்களாற் புணர்க்கப்படுவன வுறுப்புச் செய்யுளாம (எ-று) (ரு)

துணிதற் கரிது பொருளென்றுஞ் சோர்வு [ன்
பணிவுற்ற சொன்மேற் பகுத்தும் - அணிபொருட்ட
மற்றமுண் டென்று முரைப்போர் வழுச்சொல்லின்
இற்றன்றே பாவி னிழுக்கு.

(எ-ன்) குற்றப்படாமற் பாக்களைப் புணர்க்க வென்கின்றது.

(இ-ள்) நிச்சயித்தற்கரிய பொருளுடையவாயினும், எடுத்தேறுபட்ட சொல்லுடையவாயினும், பல பொருளுக்கேற்ற சொல்லுடையவாயினும் பொருந்திற்குற்றமாம (எ-று)

எடுத்தேறுசொல் - இடிபோன்றசொல் (சு)

இழுக்கிலா நாற்குலத்தோ ரெப்பொருளு நேரும்
ஒழுக்கற்ற தெய்வ முடையோர்-விழுக்கவிக்கு
ஈரிரண்டு முத்தமிழு மல்லோரே யெழுப்பாவாம்
சீரார் கவியுரைப்போ ரென்று.

சென்றவிரு பான்மையு டங்கிச் சேருமெழு பயனளவும்
நின்றபரு வத்துறப்பு நீங்காதோர்-ஒன்றில்
அகலாப் பிணியில்லோ ரன்றேபாக் கொண்டு
புகலப் பெறுவார் புகழ்ந்து.

(எ-ன்) அகலக்கவி புகல்வோ ரிவரென்கின்றது

(இ-ள்) இவ் விரு செய்யுளையும் விரித் துரைத்துக் கொள்க (எ-று).

இக்குண மில்லாதார் பாடலாகா தெனபதாம். (௮)

புகழுந் தருமநெறி நின்றோர்பொய் காமம்
இகழுஞ் சினஞ்செற்ற மில்லோர்-நிகழ்கலைகள்
எல்லா முணர்ந்தோ ரிருந்த விடமன்றோ
நல்லா யவைக்கு நலம்.

(எ-ன்.) அகலக்கவி கேட்பிக்கு நல்லவை நிறையவை யென்னு மிரண்டனுள் நல்லவை கூறுகின்றது.

(இ-ள்) இவ்விலக்கண முடையோரவை நல்லவையாம்.

நலனடக்கஞ் செம்மை நடுவுநிலை ஞானம்
குலனென் றிவையுடையோர் கோதில்-புலனில்லோர்
சென்று மொழிந்தனவுங் கேட்போர் செறிந்தவிடம்
அன்றோ நிறைந்த வவை.

(எ-ன்) நிறையவை கூறுகின்றது

(இ-ள்.) இவ்விலக்கண முடையோரவை நிறையவை யாம (எ-று).

அவையுடையோருங் குலனுடையோராதல் சிறப்பு (௧0)

அவையின் றிறமறியா ராய்நதமாநது சொல்லார்
நவையின்றித் தாமுரையா நாணார்-சுவையுணரா
ஆய கலைதெரியா ரஞ்சா ரவரன்றோ
தீய வவையோர் செருக்கு.

(எ-ன்) தீயவவை யுரைக்கின்றது

(இ-ள்.) இவ்விலக்கணத்தை யுடையோரவை தீய வவை யாம (எ-று).

இவர்முன் கவிகேட்பிக்க லாகாதென்பதாம.   (கக)

குன்றாநூ லங்கைமறை கோவணங்கோ லுமதீயும்
நன்றாய வேள்வி நுளினமும்-அன்றிக்
குடைசமிதை குண்டிகையுங் கோத்திரமென் றின்ன
உடையாரை யநதணரென் றுன்னு.   (கஉ)

உன்னுதன் மால்கழலை யோங்கியசீ ரங்கிபயன
என்னவுவ மித்த லிவரென்றே-நன்மறைகள்
ஓதலே யோதுவித்தல் வேட்டலே வேட்பித்தல்
ஈத லிரத்தலென் றேத்து.

(எ-ன்.) நாற்குல மென்றவற்றுள் அநதணரியல்பு கூறு கின்றது.

(இ-ள்.) இவ்விலககணமுடையோர் அநதணர் (எ-று) ()

ஏத்திய பூவைநிலை யெல்லோன் கழல்வாழ்த்தல் [ள்
காத்தன் முடிசூட்டல் களம்வேட்டல்-தீத்தொழிலக
வெண்குடைசெங் கோல்கவரி வெற்றியரி யாசனமும
மண்குலவு மன்னர் வளம்.   (கச)

வளர்த்தல் குடிகளையலு சாதாரணகாட வாய்மை
விளைத்தல் பொருணெறியா மெய்ந்நூல்-அளத்தலை
உம்ப ருவமை யுரைகோ ளிவையடையா
இம்ப ருலகுக் கிறை.

(எ-ன்) மன்ன ரியல்புரைக்கின்றது.

(இ-ள்.) இப்பெற்றியுடையோர் மன்னர் (எ-று) (ச௫)

இறையஞ்சா தேருழல்வித் தீதல் புரிந்து
மறைகொண் டழல்வளர்த்து வாய்மை-பொறையுடை
என்றிவையுங் காத்து நிரையோயா லென்பவே [மை
குன்று வணிகர் குணம்.

(எ-ன்.) பூவைசியர் தனவைசிய ரெனபவர்களுள் பூவைசிய ரியல்பு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) இப்பெற்றியுடையார் பூவைசியராம(எ-று) ()

குணங்கொடா காத்தல் தொழுநிதிக்கோன் றன்னை
வணங்க லவன்புகழே வாழ்த்தல்-அணங்கரா
இடதகேகி வாணிகத்தா லீட்டலெரி வேட்டல்
படைத்தோர் வணிகரென் பரா.

(எ-ன்) தனவைசியர் செயதி கூறுகின்றது

(இ-ள்) இப்பெற்றியுடையோர் தனவைசியராம் (எ-று)

பாரதிகழு மூவர் பணித்த பணியொழுகல்
எருழுத லீதல் பிழையாமை-பார்புகழக
கோட்டமிலாமை யொருமைக் குணம பிறவும்
காட்டினா சூத்திரர்தங் கண்.

(எ-ன) சூத்திரா செயதி கூறுகின்றது

(இ-ள) இப்பெற்றியுடையோர் சூத்திரராம் (எ-று). ()

சிறப்புப்பாயிர விலக்கணம்.

கண்ணுய தெய்வ மிறைஞ்சிக் கருது நூல்
பண்ண வதிகாரம் பாரித்தல்-எண்ணும்
மதியோர சிறபபென்பர் வானவரை வாழ்த்தா
அதிகாரமுஞ் சிறப்பென் ருக்கு.

(எ-ன) அகலக்கவிக்கு இன்றி யமையாத பாயிரஙகளுள், சிறப்புப்பாயிரங கூறுமவகை யுரைக்கின்றது.

(இ-ள) தெயவவணக்கமும், அதிகாரமும், புணர்த்துரைப்பதும், அதிகாரமொன்றுமே யுரைப்பதுஞ் சிறப்புப் பாயிரமாம் (எ-று) (கக)

ஆக்கியோன் போவழி யேயெல்லை யாப்பநூற்
போக்கிடஞ்சொல் வோர்நுதலிற் பயன் - தாக்கிய
வெட்டினெடுங் காலங் களங்கா ரணியம்பப் [விவ்
பட்டாலு மபெயரே பன்னு.

(எ-ன) இதுவுமது

(இ-ள) ஆக்கியோன் பெயர்முதல் பயனீருகிய எட்டுமுரைப்பதும், இவற்றுடன் காலம் களன் காரணம் என்னுமூன்றுங் கூட்டியுரைப்பதுஞ் சிறப்புப்பாயிரமாம் (எ-று). ()

பன்னிய நூற்பேர் பகர்ந்தோன்பே காரணமும்
துன்னும் பயனளவுஞ் சொல்லினுமமுன்னைச
சிறப்பா மவற்றுட் சிலவேறி னுமு
பெறப்படுமா முன்னைப் பெயா.

(எ-ன்) இதுவுமது.

(இ-ள்) இவ்வைந்தங் கூறுவதும் இவற்றுடன் முன்னை யவற்றுட் சிலவேறக் கூறுவதும் அச்சிறப்புப் பாயிரமே யாம் (எ-று) (உக)

பொதுப்பாயிரத் திலக்கணம்.

பெயரார்நூ லீவோ னியல்பீயும் பெற்றி
அயராது கொள்வோ னளவும்-அயர்வின்றிக்
கோடன்மர பீரிரண்டுங் கூறல்பொதுப் பாயிரமாம்
பாடல்சா னூலின் பயன். (உஉ)

பயனுன்காய் மூவகைத்தாய்ப் பன்மூன் றுரைத்தாய்
இயலுடைத்தாய் மூவாம லேழு-செயன்மதத்தாய்ப்
பத்தாய்க் குணங்குற்றம் பத்தொழிந் தெண்ணான்கா
முத்தியது நூலென் றுரை. (உங)

உரைத்தநதி சீயமோ டொண்பருந்து தேரை
நிரைத்ததொழிற் சூத்திரத்தி னின்று-விரைக்குழலாய்
செம்பொருண் ஞாபகமாஞ் செய்தி நியதியாம்
கம்பமிலா நூலின் கருத்து. (உச)

கருத்தெச்ச நுட்பம் பொழிப்பகலங் காட்டி
உரைத்த வுதாரணமு முண்டேல்-விருத்திடாம்
பூண்ட கருத்தும் பொழிப்பு முதாரணமும்
காண்டிகையென் றோதல் கடன்.

(எ-ன்.) பொதுப்பாயிர விலக்கணங் கூறுகின்றது.

(இ-ள்) இசசூத்திரங்களை விரித் துரைத்துக்கொள்க.

கடனு மகரவா காரங் கதிரோன
உடனு யெழுங்கடிகை யோரா-றிடனுகி
ஏனை யுயிர்க்கூறு மிவ்வகையால் வநதுதித்தால்
ஆனமுதன் மூன்று மழகு.

(எ-ன்) அகலக்கவி கேட்பிக்கும் முகூர்த்த முணர்த்து கின்றது.

(இ-ள்) அகார ஆகாரமும், இகர ஈகார ஐகாரமும், உகர ஊகார ஔகாரமும், எகர ஏகாரமும், ஒகர ஓகாரமும் முறையே உதயாதி அவ்வாறு நாழிகை யுதிக்கு மிவற்றுள், முதன் மூன்று நாழிகையும் உத்தமம, பின்மூன்று நாழிகையு மாகா (எ-று)

இவ்வைநது கூற்றெழுததுக்களை முதலிலுடைய பாக்க ளுக்குச சொன்னகாலத்தில் முற்கூற்றி லரஙகேறறுக வென் பதாம். (௨௬)

அழகாக முன்மொழிக்க ளுராய்ந் தனவும்
அழகாகச் சொல்லினவு மன்றி-அழகாகச்
செய்யுட் குரைத்தனவு மெல்லாஞ் செயிர்தீரச்
செய்யினன் றன்றுயிற் றீது. (௨௭)

தீதிலா நூலுரைத்த தீதிலாச செய்யுளைத்
தீதிலோர் நல்லவையிற் சேர்த்ததற்பின்-ஆதிசால்
பாவிற் கியைய வுரைக்கிற் பலபொருளும்
தாவில் பொருளோடுஞ் சார்ந்து. (௨௮)

சாந்தின் மெழுகித் தரளத் திரள்பரப்பிக்
காந்தி மணிகனகங் கண்ணுறீஇ-வாய்ந்தலர்ந்த
தாமமு நாற்றி விளக்கிட்டுச் சாறவிசில்
நாமகளை யேற்றுவித்த னன்கு. (௨௯)

நன்குணர்ந்தோ ராய்ந்த தமிழ்நூலி னன்னெறியை
முன்புணர்ந்து பாட்டியனூன் முற்றுணர்ந்து-பின்புண
நல்லார்முன் னல்லாய் நலமார் கவிபுரைக்க [றும
வல்லாத லன்றோ மதி. (௯௰)

பொதுவியல் முற்றிற்று.

அவையடக்கம்.

என்களங்கம் யாவையு நீக்கி யினிதருளி
நன்களந்தை நூலோடு நாட்டுவரால்-தென்களந்தை
மன்பெயரா வண்புகழான் வச்சணந்தி மாமுனிவன்
தன்பெயரா னாட்டுந் தமிழ். (௯௧)

வச்சணந்திமாலை முற்றிற்று.

வரையறுத்த பாட்டியல்.

மூலமும், உரையும்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பார்கொண்ட சோதியன் சம்பந்த மாமுனி பாத மலர், நேர்கொண் டிறைஞ்சி நிகழ்த்துகின் றேனெடு நூல்சுருக்கி, ஏர்கொண்ட சொற்புல வோர்செய்த பாட்டியல் கற்கமிக்க, சீர்கொண்ட மாமதி யில்லாத வர்க்குத் தெரிவுறவே. (க)

தெரியாது வந்த வழியடை யாளஞ் சிலர்தமக்கு, மரியாதை யின்றென் மதியின்மை யாற்சொன் மழலைப்புன்சொல், பெரியோர் பொறுப்பர்தம் பேரறி வாண்மையும் பேதைமைபோய், விரியாத வென்னறி வின்மையும் பாரில் விளங்குதற்கே. (உ)

விளக்கிய மங்கல மேமுத லாக விரித்த பத்தும், துளக்கற நாடும் பொருத்தமென் றேயெல்லை சொல்லறியா, உளக்கவி வாண ரெனைபோல நாடொறு மூண்பொருட்டால், வளக்கவி பாடிப் பிழைப்பதிந் நூலின் வரும்பயனே. (௩)

சீர், எழுத்து.

வருகின்ற மங்கலச் சொல்லினுட் சீர்கொள்க வாய்ந்தகக்கா, அருகொன்று கிக்கீசொச் சோக்கணங் காவொ டடுத்தநிங்கீ, தருகின்ற யாவொடு வவ்வாவிவ

விபபெயா தஙகளுககு, முருகொன றெழுததுநா
நாயூப பெயாக்கு மொழியாகன்றே.

(எ-ன்) சீர் எழுத்து என்னு மிரண்டும மஙகலச சொல
லிற்குப் பொருநதிய பெயர்களை யுணர்த்துத லுதலிற்று

(இ-ள்) க, கா, கி, கீ, சொ, சோ, ந, நா, நி, நீ, யா,
வ, வா, வி, வீ என்னும் எழுத்துக்களை முதலாக வுடைய
பெயர்களுக்குச் சீரென்னு மஙகலச சொல்லால் சீர்கொண்ட,
சீர்தநத, சீரேறு என்றும், நு, நூ, யூ என்னு மெழுத்துக்களை
முதலாகவுடைய பெயர்களுக்கு எழுத்தென்னு மஙகலச்சொல்
லால் எழுதரிய (எ-ம்) பாவிற் இயைநதபடி பாடுக (எ-று). ()

பொன், பூ.

மொழிபொன்குக் கூவுஞ்சௌ காரநதுத் தூவு
மூரணிதெத்தே, அழிவில்நெந் நேயொடு புப்பூமெம
மேயொ டகன்றமொம்மோ,வழுவின் மௌ காரப்பெய
ர்க்குரை பூக்கொண் டிசைக்கக்கௌசை, வழிகொண்
மம மாமிம்மீ மும்மூவை காரவெள காரங்கட்கே.

(எ-ன்.) பொன் பூவென்னு மிரண்டு மங்கலச்சொல்லிற்
குப் பொருநதிய பெயர்களை யுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) கு, கூ, சௌ, து, தூ, தெ, தே, நெ, நே,
பு, பூ, மெ, மே, மொ, மோ, மௌ என்னு மெழுத்துக்களை
முதலாகவுடைய பெயர்களுக்குப் பொன்னென்னும் மங்கலச
சொல்லால் பொன்னுகும், பொன்கொண்ட, பொன்பயில்,
பொன்வளர், பொண்கிளர் (எ-ம்), கௌ, சை, ம, மா, மி, மீ,
மு, மூ, வை, வெள என்னு மெழுத்துக்களை முதலாகவுடைய
பெயர்களுக்குப் பூவென்னு மஙகலச் சொல்லால் பூக்கொண்டு
பூமேவு, பூவணி (எ-ம்) பாவிற்கியைநதபடி பாடுக (எ-று). (௫)

திரு, திங்கள், மணி, நீர்.

வெள்ளரு திருத்திங்க ளென்சொற்கள் கொக்கோ வரும்பெயர்க்காம், செவ்வுண் மணிச்சொற்கெக் கேப் பெயர்க் காஞ்செழு நீர்ச்சொற்கையோ, டிவ்வுண்சிச் சீயொடு தித்தீத்தை நொநோநேர் வுடனிசையக், கௌவுய மைபகாரப் பெயர்க்குநன் ருமபடி கட்டுரையே.

(எ-ன) திரு, திங்கள, மணி, நீர் என்னு நான்கு மங்கலச் சொல்லிற்குப் பொருந்திய பெயர்களை யுணா-ற்று

(இ-ள்) கொ கோ என்னு மெழுத்துக்களை முதலாக வுடைய பெயர்களுக்குத் திருவெனனு மஙகலசசொல்லால் திருமகள், திருவளர், திருப்பதி, திருமல்கு, திருமன்னு (எ-ம), திஙகளென்னும் மஙகலசசொல்லால் திஙகளூர் திஙகளால் (எ-ம்), கெ கே என்னு மெழுத்துககளை முதலாகவுடைய பெயூகளுக்கு மணியென்னு மஙகலசசொல்லால் மணிவளா, மணிதிகழ், மணிமேவு, மணிமன்னு, மணிதஙகு (எ-ம்), கை, சி, சீ, தி, தீ, தை, நொ, நோ, பை என்னு மெழுததுக்களை முதலாகவுடைய பெயாகளுககு நீா எனனு மஙகலசசொல்லால் நீர்கொண்ட நீர்மேவு, நீர்கிளா (எ-ம) பாவிற்கியைநதபடி பாடுக (எ-று) (ரு)

சொல், கங்கை, வாரணம.

கடடுரைசொற்கொ ளௌகாரஞ் சுசசூககள் செச சேககள தௌநௌ, ஒடடுரை போக்கினி தாங்கங்கை அஆஒஔககள் தத்தா, விட்டுரை தொத்தோ விழை யோப பெயாகளுயா யானையின்போப,- படடுரை வா ரணங் கொண்டுஞெஞ ஞொபபெயர் பாடுகவே.

(எ-ன்) சொல், கஙகை, வாரணம என்னு மூனறு மங கலசசொல்லிறகுப பொருநதிய பெயர்களை யுணர்-ற்று.

(இ-ள்) ஒள, சு, சூ, செ, சே, தௌ, நௌ என்னு மெழுத்துக்களை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்குச் சொல்லெ ன்னு மங்கலச்சொல்லால் சொற்கொண்ட (எ-ம்), அ, ஆ, ஒ, ஓ, த, தா, தொ, தோ, யோ என்னு மெழுத்துக்களை முதலாக வுடைய பெயர்களுக்குக் கங்கையென்னு மங்கலச்சொல்லால் கங் கைசூழ், கங்கைநீர், கங்கைசேர் (எ-ம), ஞெ ஞொ என்னும் எழுத்துக்களை முதலாகவுடையபெயர்களுக்கு வாரணமென்னு மங்கலச்சொல்லால் வாரணஞ்சூழ் (எ-ம்) பாவிற்குப் பொருந் தியவாறு பாடுக (எ-று).

கங்கையென்னும் மங்கலச்சொல்லுக்குப் பரியாயமாகக் கடல் காரென்னு மங்கலச் சொற்களைக்கொண்டு கடல்செறி கடல்வளை (எ-ம்), கார்கொண்ட காரேறு (எ-ம்) பாடினு மிழுக்காது. (எ)

குஞ்சரம், உலகு, பார்.

பாடியா குஞ்சரம இஈயு ஞாவும பகர்பெயர்க்காம்,
நீடுல கங்கெர்டு பபபாப பெயர்கரு நிரந்துரைக்க, பீடுறு
பார்கொடு சசசாப்பெப பேபொ டொளிர்ந்தபொப்
போ, நாடுவெவ் வேழுத னண்ணிய பேர்க்கு நயந்
துரையே.

(எ-ன்) குஞ்சரம, உலகு, பார் என்னு மூன்று மங்கலச் சொல்லிற்குப் பொருந்திய பெயர்களை யுணர்:ற்று.

(இ-ள்.) இ ஈ ஞா என்னு மெழுத்துக்களை முதலாக வுடைய பெயர்களுக்குக் குஞ்சரமென்னு மங்கலச்சொல்லால் குஞ்சரஞ்செறி, குஞ்சரம்பின், குஞ்சரம்பொலி (எ-ம்), ப பா என்னும் எழுத்துக்களை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்கு உல கென்னு மங்கலச்சொல்லால் உலகெலாம் (எ-ம்), ச, சா, பெ, பே, பொ, போ, வெ, வே என்னு மெழுத்துக்களை முதலாக வுடைய பெயர்களுக்குப் பாரென்னு மங்கலச்சொல்லால் பார்

கொண்ட பார்மேவு (எ-ம்) பாவிற்குப் பொருந்தியவாறு பாடுக (எ-று). (அ)

தேர்.

உரைதரு தேர்கொடு உஊஎஏஐ யுவந்த நைமை, விரைதருபோர்கட்குநேரே விளம்புக மேவுதண்ணீர்த், திரைதரு வேலை யுடனேசெஞ் சேலையுஞ் சேர வென்று, வரைதரு மஞ்சனநதோய்ந்தரி சிந்திய வாள் விழியே.

(எ-ன்.) தேரென்னு மஙகலச சொல்லிற்குப் பொருந்திய பெயர்களை யுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, நை, மை என்னு மெழுத்துக களை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்குத் தேரென்னு மஙகலச சொல்லால் பாவிற்குப் பொருந்தியவாறுபாடுக (எ-று).

மேவுதண்ணீர் வாள்விழியே என்பது மகரஉ முன்னிலை.

வாளா வுரைப்பிற்றென் னூலோர் வகுத்த வருண முண்டி, கேளார்ந்த நல்ல கதிகண மாய்ந்துரை கேழ்கிள ரத், தாளார் கமலமு நீலமும் போன்று தருக்கிமுட்டி, நீளா மதர்த்தரி சிந்திய வாட்க ணிரைவளையே.

(எ-ன்.) இந்நூலினொழிபு கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) இச்செய்யுளுக்குப் பொருள் விளங்கிக்கிடந்தமை யின் விரித்துரைத்துக்கொள்க

வரையறுத்த பாட்டியல்

முற்றிற்று.

†சிதம்பரப்பாட்டியலின்

பொருத்தவியல்.

—o—

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பகாசெய்யுண் மங்கலஞ் சொல்லெழுத்துத் தானம்
  பாலுண்டி வருணநாட் கதியே யென்று
புகரில்கண மெனப்பத்தும் பிறங்கு கேள்விப்
  புலவர்புகழ் முன்மொழிக்குப் புகல்வர் செம்பொற்
சிகரகிரி யெனப்பணைத்துப் புடைத்து விம்மித்
  திரண்டெழுந்து வளர்ந்திளகிச் செறிந்த கொங்கைத்
தகரமலர்க் குழற்கருங்கட் குமுதச் செவ்வாய்ச்
  சரிவளைக்கைக் கொடியென்னத் தயங்கு மாதே.

இப்பா வென்னுதலிற்றோவெனின், இச்சொன்ன பத்துவகைப்பொருத்தமுஞ் செய்யுண் முதன்மொழிக்காமா றுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்) அவையாவன: மங்கலம், சொல், எழுத்து, தானம், பால், உண்டி, வருணம், நாள், கதி, கணம் இவை பத்து முதன்மொழிக்கிய லென்றவாறு. (௧)

மாமணிதேர் புகழமுத மெழுத்துக் கங்கை
  மதிபரிதி களிறுபரி யுலகஞ் சீர்நாள்
பூமலைகார் திருக்கடனீர் பழனம் பார்சொற்
  பொன்றிகிரி பிறவுமுதன் மொழிச்சீர்க் காகும்

---

† பொருத்தச் சிதம்பரப் பாட்டியலென்றும் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது

நாமவகை யுளிசேர்தல் பொருள தின்மை
நலமிலதாய் வைத்தல்பல பொருளாய்த் தோன்ற
லாமினிய சொல்லீறு திரிதல் போலு
மாதிமொழிக் காகாவா னந்த மாமே.

இப்பா வென்னுதலிற்றோவெனின், செய்யுண் முதன் மொழிக்கு மஙகலச்சொல்லாமா றுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) மஙகலச்சொல்லாவன: மா, மணி, தேர், புகழ், அமுதம, எழுத்து, கங்கை, மதி, பரிதி, களிறு, பரி, உலகம், சீர், நாள், பூ, மலை, கார், திரு, கடல், நீர், பழனம், பாா, சொல், பொன், திகிரி இவை யிருபத்தைநது முதன் மொழிககாமென்பது.

'பிறவும்' என்றதனுல் அருநததி, ஞெண்டு, அறுகடல், சங்கு, தார், விசும்பு, புவி, கயல், முரசு, கவரி, தோகை இவையுமா மென்றவாறு.

ஆகாச்சொல்லாவன: நாம வகையுளிசேர்தல் - செய்யுண் முதற்பாவினும் ஒருபாசசொல்லில் அப்பா வொருவழிச சீா சிதைநதும் ஒருவழிசசீர் சிதையாமலும் பாடுதல் வகையுளியா மெனபது அதற்குதாரணம்

"கடியார்பூங் கோதை கடாயினன் றிண்டேர்
சிறியாடன் சிற்றில் சிதைந்து".

இதனுள், கடியாரென்றும் பூங்கோதையென்றும் புளிமா வாகவும் தேமாஙகாயாகவும், கடாயினனென்று கருவிளமாகவு மிவ்வாறலகிடின் ஆசிரியத்தளையுங் கலித தளையுந் தட்டும்;வெள்ளைத்தன்மை குன்றிப்போம்; "சீர்களிற் புல்லா தயற்றளை" என்னு மிலக்கணத்தோடு மாறுகொள்ளு மாதலால் இதனைக் கடியார்பூவென்று புளிமாஙகாயாகவும், கோதையென்று தேமாவாகவு மலகிடிற் சீர் சிதையாதாம் பிறவுமன்ன. பொருள தின்மை-பொருளில்லாமல் வைத்தல்; அஃதுவருமாறு:—இறிஞி முதலாயின வெனக. நலமிலதாய

வைத்தலாவது சீரணங்கு மேவுமென்ற சொல்முதலாயின வென்க. பல்பொருளாயத் தோன்றலாவது ஒருசொற் பல பொருளாயத்தோன்றல்; அஃதாவது அரியென்பது சிங்கமோ வண்டோவென்று ஐயப்படுவது. சொல்லீறுதிரிதல் காரணிசொற் றேன்றனன்று, கடனன்று, பொன்னன்று இவை முதலாயினவென்க. இவையெல்லாஞ் சொல்லானந்தக் குற்றமென்றவாறு. (௨)

ஆனவெழுத் தொன்பதே ழைந்து மூன்று
மாகாதெட் டாறுநான் காதிச் சீர்க்கே
யூனமிலா அஆவும் இஈ ஐயும்
உஊவும் எஏயும் ஒஓ ஔவுந்
தானமிதை வகையாமந் தாதி தன்னிற்
றலைவன்பேர் முதலெழுத்திற் பால ஞதி
மேனிரையெண் ணிற்பால குமார ராசர்
வேண்டிடுமவேண் டாவிருத்த மரணந் தானே.

இப்பா வென்னுதலிற்றோவெனின், முதன்மொழிக்கண் வருமெழுத்துந தானமு முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்) அவற்றுள் ஆகியவெழுததாவன:—ஒற்றுக்கூடின ஒன்பதும், ஏழும், ஐநதும், மூன்றுமாமென்ப; ஆகாவெழுத் தாவன:—எட்டு, ஆறு, நான்கு ஆகாவென்ப; இரண்டெழுத்துச் சொல்லாத தென்னேவெனின், முன்மொழியாதலான் மூவசைச சீரின்மையின் மறுக்கப் பட்டனவென்க. தானம் ஐநதாவன:—அ ஆ பாலன், இ ஈ ஐ குமாரன், உ ஊ ஔ ராசன், எ ஏ விருத்தன், ஒ ஓ மரணமென்று சொல்லப் பட்டவையுள், உயிர்க்குறிலான அ இ உ எ ஒ என்னும் ஐந்தி னுடன் தமக்கொத்த வுயிர்நெடிலான ஆ ஈ ஊ ஏ ஓ என்னும் ஐந்தையுஞ் சேர்த்து, இகரத்துடனே ஐகாரமும், உகரத் துடனே ஔகாரமுஞ்சேர்த்தால் அ இ உ எ ஒ என்னும் அவை பால, குமார, ராச, விருத்த, மரணமாம். இவற்றுள், உயிரும் உயிர்மெய்யென்று சொல்லப்பட்ட தொகையெல்லாம்

ஐந்துபங்காயடங்கும். உயிர்மெய்கள் ஐந்துபங்கா யடங்குவ தெப்படியென்னில், வருக்கைப்பாடத்தின்படி அகரத்துக்குக் ககரமும், இகரத்துக்குக் கிகரமும், உகரத்துக்குக் குகரமும், எகரத்துக்குக் கெகரமும், ஒகரத்துக்குக் கொகரமும், மற்ற நீண்ட வுயிர்மெய்களும், ஐயம் ஔவும் உயிர் சேர்ந்தது போலச்சேர்ந்து, உயிர் பன்னிரண்டும் ஐந்துபங்காயானது போல உயிர்மெய்களெல்லாம் ஐந்துஐந்து பங்காயடங்கும் அவையிற்றைப் பாட்டுடைத் தலைவன் பேர்முதலெழுத்து எதுவோ அதுவே பாலனாகக்கொண்டு மங்கலசொல்லின் முதலெழுத்தைத் தானத்தடைவே யந்தாதியாயெண்ணிப் பாலகுமார ராசன் இவைபொருந்துந்தானம்;விருத்தம் மரணம் இவை பொருந்தாத தானமென்று சொல்லுக என்றவாறு. (௩)

மருவுகுறி லாணெடில்பெண் ணவரி வர்க்கா
மயங்கினுமாம் வரலாகா பேடொற் றுய்த
முரியகச தநபமவ வேழோ டாதி
யுயிர்க்குறிலுன் கிவையமுத மாதிச் சீர்க்கு
மரியதசாங் கத்தயற்கு நலம தாகு
மமுதமொழிக் கல்லாத வெழுத்துங் கான்மாத்
திரையளவஃ கேனமுடன் மூன்று நஞ்சாய்க
செபபுமெழுத் திவையெலலாந் திதா மன்றே.

இப்பா வென்னுதலிற்றோவெனின், ஆண் பெண் இருபாலுக்கும் அமுதம்நஞ்சென்னு முண்டியு முணர்த்துதனுதலிற்று

(இ-ள்.) அவற்றுள், உயிர்க்குறிலும் உயிர்மெய்க்குறிலும ஆணெழுத்து; உயிர்நெடிலும் உயிர் மெய்நெடிலும் பெண் ணெழுத்தாதலால் ஆண்பாற் புகழுமிடத்து ஆணெழுத்துச சிறப்பு, பெண்பாற்புகழுமிடத்துப் பெண்ணெழுத்துச்சிறப்பு. 'மயங்கினுமாம்' என்றதனால் ஆணுக்குப் பெண்ணெழுத்தும் பெண்ணுக்குஆணெழுத்தும்வருதலுமாமென்று. "பாவின்கிழத்தி நாமகளாதலிற் பெண்ணெழுத்தல்லது முன்வைத் துரையார்" என்றார்பிங்கலனார். வரலாகாபேடொற் றுய்தவென்பதொற்றும்

ஆய்தமும் அலி; இவை முன்மொழிக் காகாவெனக. அமுத வெழுத்தாவன:—க ச த ந ப ம வ அ இ உ எ இவை யமுத வெழுத் தென்றவாறு. இவை முதற்சீர்க்காகும்; தசாங்கத் தயற்குமாம்.

நஞ்செழுததாவன:—அமுதவெழுத்தல்லாதவெழுத்தும், மகரக்குறுக்கமும், ஆய்தக்குறுக்கமும், உயிரளபெடையும, ஒற்றளபெடையும், ஆய்தமுமாம்; இவை முதன்மொழிக்கண் வைக்கிற் றீதாம். (ச)

தீதிலுயி ரீராறு முதலொற் றாறுந்
திருமறையோர்க் கடைவேயோ ராறும் வேந்தர்க்
கேதில்லவ ரனக்கள்வணி கர்க்கா மற்றை
யெழுத்துளவை சூத்திரர்க்கா மியன்ற சாதி
யோதிமன்றன் படைபபுயிரே யரன்மால் செவ்வே
ளுமபர்கோன் பரிதிமதி மறலி நீர்க்கோன்
காதலள கேசன்முத லிவ்வி ரண்டாய்க்
கம்முதன்மூ வாறொற்றுங் கருதிச் செய்தார்.

இப்பா வென்னுதலிற்றோ வெனின், வருணமுந் தோற்றமு முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவற்றுள், அ ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ க ங ச ஞ ட ண இவைபதினெட்டு மந்தணர்க்காம்; த ந ப ம ய ர இவையாறும் அரசர்க்காம்; ல வ ற ன இவை நான்கும் வணிகர்க்காம்; ழ ள இவையிரண்டுஞ் சூத்திரர்க்கா மென்றவாறு.

இனித் தோற்றமாவன:—அயன்படைப்பு உயிர் பன்னிரண்டுமாம்; அரன்படைப்பு க ங; திருமால்படைப்பு ச ஞ; செவ்வேள் படைப்பு ட ண; இந்திரன் படைப்பு த ந; சூரியன் படைப்பு ப ம; சந்திரன் படைப்பு ய ர; இயமன் படைப்பு ல வ; வருணன் படைப்பு ழ ள; குபேரன் படைப்பு ற ன. இவர்கள் ஒன்பதின்மரும் பதினெட்டு மெயயும் படைத்தாரெனக. (ரு)

கருதுமுபி ரடைவேநான் கைந்து மூன்று
காா்த்திகையே பூராட முத்தி ராட
முரணறுகவ் வரியினுன் கிரண்டு மூன்று
மூன்றோண மாதிரையே புனா்தம் பூச
மிருமைகொள்சவ் வரியினுன் கைந்து மூன்றி
ரேவதியச் சுவனிபரணி ஞகர மூன்று
வருமவிட்டந் தகரமிரண் டேழு மூன்று
வளர்சோதி விசாகமே சதைய மன்னும். (சா)

சதிதிகழ்நவ் வினிலாறு மூன்று மூன்றுந்
தருமனுடங் கேட்டையே பூரட் டாதி
திதமிகுபவ் வரியினுன் கிரண்டோ டாறுத்
திரமூதன்மூன் றுமவ்வி லாறு மூன்று
மித்முடன்மூன் றும்மகமா யிலியம பூர
மியாவுத்தி ரட்டாதி யூயோ மூல
முதவியவம் முதனுன்கு மொழிந்த நான்கு
முரோகணியா மிருகசீ ரிடமாம் பேர்நாள்.

இப்பாவிரண்டு மென்னுதலிற்றோவெனின், பேர்நா ளுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவையாவன:—அ ஆ இ ஈ கார்த்திகை, உ ஊ எ ஏ ஐ பூராடம், ஒ ஓ ஔ உத்திராடம், க கா கி கீ திருவோணம், கு கூ திருவாதிரை, கெ கே கை புனர்பூசம், கொ கோ கௌ பூசம், ச சா சி சீ இரேவதி, சு சூ செ சே சை அசுவனி, சொ சோ சௌ பரணி, ஞ ஞா ஞெ அவிட்டம், த தா சோதி, தி தீ து தூ தெ தே தை விசாகம், தொ தோ தௌ சதையம், ந நா நி நீ நு நூ அனுடம், நெ நே நை கேட்டை, நொ நோ நௌ பூரட்டாதி, ப பா பி பீ உத்திரம், பு பூ அத்தம், பெ பே பை பொ போ பௌ சித்திரை, ம மா மி மீ மு மூ மகம், மெ மே மை ஆயிலியம், மொ மோ மௌ பூரம், யா உத்திரட்டாதி, யூ யோ மூலம், வ வா வி வீ ரோகணி, வெ வே வை வௌ மிருகசீரிடம். ஈகார லகாரம்வந்தால் இகாரமாக ஒட்டிக்கொள்க. (எ)

போநாளுற் பவனுளா தன்மூ வொனபான
பிறித்தொன்று மூன்றைந்தே ழாகா தெட்டாங்
கூரிரா சியும்வயினு சிகமு மாகா
குறில்வன்மை யீரெழிக்கில் வானோர்க் காகும்
நேர்நெடிலின் முதல்நான்கி றில்லா மென்மை
நிலமக்கள் கதிமுதற்சீர்க் காகும் ஒஓ
வேர்மருவு யரலழற விலங்கா மற்றை
யெழுத்துநர கக்கதிமுன் னிவைவா ராவால்.

இப்பா வென்னுதலிற்றோவெனின், நாட்பொருத்தமுங் கதியு முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இறைவன்பேர் நாளாத லுற்பவித்த நாளாதல் முதல்வைத்துப் பிரபந்த மஙகலசீர் மொழிக்குமுதலெழுத் தீருக எண்ணி யிருபத்தேழுநாளையு மூவொன்பதாகப்பிரித்து ஒன்றும் மூன்றும் ஐந்தும் ஏழும் ஆகாதநாள்; எட்டாமிராசி யாகிய பதினேழாநாளும் பதினெட்டாநாளும வைநாசிகமாகிய இருபத்திரண்டாநாளும்இவையாகாவென்றவாறு. கதியாவன: அ இ உ எ நான்குயிரும், க ச ட த ப என்னும் வல்லெழுத்தைந்தும் இவையொன்பதும் தேவகதி; ஆ ஈ ஊ ஏ என்னும் நான்குநெட்டுயிரும், ங ஞ ண ந ம என்னுமெல்லெழுத்தைந்தும் ஆக ஒன்பதும் மக்கட்கதி; இவையிரண்டுமுதற் சீர்க்காகும். ஒ ஓ என்னும் உயிரிரண்டும், ய ர ல ழ என்னும் இடையெழுத்து நான்கும், றகரமும் இவையேழும் விலங்கின்கதி; ஐ ஔ என்னும் உயிரிரண்டும், வ ள ன என்னும் மூன்றும் ஆய்தமும் இவையாறும் நரகர்கதி; இவையிரண்டும் விலக்கப் பட்டன வென்றவாறு. (அ)

வானிலகு நேர்குருவே நிரையாம் வெண்சீர்
வருநபுத சகணநாட் பரணி மும்மீன்
ஊனமிகு புனர்பூசம் பூசம் வானு
ளுற்றபுகழ் சூனியநோய் பலன்க ளாகுந்

தேனனையாய் வஞ்சிச்சீ ரடைவே நான்கும்
திகழ்செரம யகணநாட் சோதி யாரல்
தானமுறு கேட்டைசத யந்தான் கேடு
சாவுதிரு மகிழ்ச்சிபலன் றரத்தொ டங்கும்.

இப்பா வென்னுதலிற்றோவெனின், சீருங் கணமும் நாளும் வரும்பலம் ஆமாறுணர்த்திற்று.

(இ-ள்.) இலகு நேர், குரு நிரை, நேரசை யிறுதியாகிய மூவசைசசீர் நான்கும் வெண்பாவுரிசசீரெனப்படும். அவையாவன:—நேர் நேர் நேர் தேமாஙகாய்; நிரை நேர் நேர் புளிமாங் காய், நிரை நிரை நேர் கருவிளஙகாய; நேர் நிரை நேர் கூவிளங காய; இநத நான்குசீருக்கு முரியகணம்: நகணம், பகணம், தகணம், சகணம் இந்த நான்குகணத்துக்கும் நாள்: பரணி மிருகசீரிடம் புனர்பூசம் பூசம் இவை நான்கிற்கும்பலன்: வாழ்நாள் புகழ் சூனியம் நோய் என்பது தேனனையாய் என்பது மகடூஉ முன்னிலை நிரையசைச்சீ ரிறுதியாகிய மூவசைசசீர்நான்கும் வஞ்சியுரிசசீ ரெனப்படும். அவையாவன: நேர் நேர் நிரை தேமாஙகனி, நிரை நேர் நிரை புளிமாஙகனி, நிரை நிரை நிரை கருவிளஙகனி, நேர் நிரை நிரை கூவிளஙகனி; இந நான்கு சீருக்கு முரியகணம்: செகணம் ரகணம் மகணம் யகணம்; இந நான்கு கணத்துக்கும் நாள்: சோதி கார்த்திகை கேட்டை சதயம்; இநநான்கின்பலன்: கேடு சாவு திரு மகிழ்ச்சி யென்ற வாறு. நகணம் பகணம் மகணம் யகணம் இநநான்கு முதன் மொழிக்கு வைக்கப்படும். தகணம், செகணம், சகணம், ரகணம் இநநான்கு கணமும் விலக்கப்பட்டன. (கூ)

துறக்கமதி வான்பரிதி காய்ச்சீர் முன்னுஞ்
சூழ்காற்றுத் தீநிலநீர் கனிச்சீர்ப பின்னு
நிறுத்துகண மிவ்விரண்டா மகவற் சீரின்
நேரீறு வெள்ளைசசீர் நிரைவஞ் சிச்சீர்
சிறப்புடையிவ் விரண்டுமாங் கணப்பேர் மற்றுந்
திகழியற்சீ ரயன்றிருக்கொக் கருடன் முன்னும்
வெறுத்தபின்னு மாமென்ப விறைவ னட்கு
மேவுகண நாட்பொருத்தம் வேண்டு மாலோ.

இபபா வென்னுதலிற்றோவெனின், முற்சொன்ன கணத்துக்கு இன்னும் ஒருவிகற்பமுணர்த்திற்று.

(இ-ள.) இந்திரகணம் சந்திரகணம் அந்தரகணம் சூரியகணம் இந்நான்கு கணத்திற்கு முரியசீராவன: தேமாங்காய் புளிமாஙகாய் கருவிளஙகாய் கூவிளங்காயென்பது. வாயுக்கணம் தீக்கணம் நிலக்கணம் நீர்க்கணம் இந்நான்கு கணத்திற்கு முரிய சீராவன: தேமாங்கனி புளிமாங்கனி கருவிளஙகனி கூவிளஙகனி யென்பது. இவற்றுள், இநதிரகணமும் சந்திரகணமும் நிலக்கணமும நீர்ககணமுமாம்; இநத நான்குகணமும் நேர் நேர் தேமா, நிரை நேர் புளிமா, நிரை நிரை கருவிளம், நேர் நிரை கூவிளம்; அன்றியும், இநதநான்கு சீருக்கு உதாரணமாவன:— அயன்கணம், திருக்கணம், கொக்கணம், கருடகணம்; இவைநான்கும் வைக்கப்பெறு மென்றவாறு. (கய)

ஆவதுமங் கலத்தேற்ற பரியாயச்சொ
லடைகொடுத்து முதற்சீருக் கடுத்த செய்யுண்
மேவுமுத லிடைகடைமங் கலச்சொல் வைத்தல்
விதியெழுத்துப பால்வருண மயங்கு மென்ப
வாவுமிரு நாற்கதியான் முன்னோர் நூலின்
மங்கலத்தா னஞ்சுசில வமுத மாகுந்
தூவமுத மெனிற்கதியிற் பழுது போமேற்
றொடர்கலப்பா மரபினது தொடக்கஞ் சொல்வாம்.

இப்பா வென்னுதலிற்றோவெனின், வழுவாகா தென்பதுணர்த்திற்று.

(இ-ள்.) மஙகலத்துக்கேற்ற பரியாயசசொல்லால் முதற்சீருக்கு எடுத்த மஙகலசசொல் செய்யுள் முதலினும் இடையினும் ஈற்றினும்வைத்தல் விதிசெய்யுட் குரித்தென்பது. இவற்றுள், எழுத்தும் பாலும் வருணமும் மயஙகுமென்பாருமுளர். இருவகையாகிய நாற்கதியினுலும் மேலோர்சொன்ன நூலின்மஙகலத்தினலும்சிலநஞ்செழுத்து அமுதவெழுத்தாம்; அதிலுங் கதியினலுஞ் செய்யுளிடம்பாடாகப் பாமரபின் முறையே முதற்றொடஙகிச் சொல்வரென்றவாறு. (கக)

பொருத்தவியல் முற்றிற்று.

மரபியல்.

துறுகொலைநீக் கித்தெய்வக் காப்பாய்ச் சுற்றத்
தொகையளவு வகுப்பகவல் விருத்தந் தன்னால்
முறைகாப்புச் செங்கீரை தால்சப் பாணி
முத்தம்வா ரானையம் புலியி னோடு
சிறுபறைசிற் றிற்சிறுதே ரிவைபின் மூன்றுந்
தெரிவையர்க்குப் பெறுகழங்கம் மானை யூசல்
பெறுமூன்று முதலிருபத் தொன்று ளொற்றைப்
பெறுந்திங்க டனிற்பிள்ளைக் கவியைக் கொள்ளே.

(இ-ள்.) கொலைநீக்கித் தெய்வங்காப்பாய வகுப்பினாலும், ஆசிரிய விருத்தத்தினாலும், காப்பு செங்கீரை தால் சப்பாணி முத்தம் வாரானை அம்புலி சிறுபறை சிற்றில் சிறுதேர் இவை பத்தும் ஆண்பாற்காகும்; பெண்பாற்குச் சிறுபறை சிற்றில் சிறு தேர் இவைமூன்றும் நீக்கிக் கழங்கு அம்மானை ஊசல் மூன்றுங் கூட்டிப் பிறந்த மூன்றுமாதமுதல் இருபத்தொரு மாதத்திற் குள்ளே ஒற்றைப்பட்டமாதத்திற் பிள்ளைக்கவிக்கொள்வது ()

கொண்டபுயந் தவமதங்கம் மானை காலங்
குறங்களிசம் பிரதமறம் பாண்கார் தூது
வண்டுதழை கைக்கிளைசித் திரங்க ளூசல்
மடக்குமருட் பாவகவல் விருத்தம் வெண்பா
வெண்டுறைவஞ் சித்துறையா சிரியம வஞ்சி
விருத்தப்பாக் கலியினமந் தாதி யாகக்
கண்டவைமுன் னாதியொரு போகு வெண்பாக்
கலித்துறைநேர் கூறல்கலம் பகமா மன்றே.

(இ-ள்.) முன்னே யொருபோகும் இரண்டாவது வெண் பாவும் மூன்றாவது கலித்துறையும்வர மற்றவை இன்ன விடத்தி லின்னது ஆகுமென்னும் நியமமில்லாமற் புயவகுப்பு முதலாகவும் மடக்கீறாகவும் மருட்பாமுதலாகச் சொன்னபாவு மினமும்வர அந்தாதியாகப் பாடுவது கலம்பகமாம். (உ)

அன்புறுதே வர்க்குநூ றிழிவைந் தையாக்
கரசர்க்குத் தொண்ணூறு வணிகர்க் கைம்பா
னின்புறுமுப் பானுழவர்க் கமைச்சி னுள்ளோர்க்
கெழுபதெனுங் கலம்பகத்தம் மானை யூசல்
முன்பொருபோ கொழித்ததுபன் மணிமா லைப்பேர்
மொழிவெள்ளை நூறுகலித் துறைநூ றுதல்
நன்குறிலந் தாதிகலித் துறைநா னூறாய்
நடப்பதகப் பொருட்கோவை நாம மன்றே.

(இ-ள்) முன்சொன்ன கலம்பகம் தேவர்க்கு நூறு, முனியீசுரர்க்குத தொண்ணூற்றைநது, அரசர்க்குத் தொண்ணூறு, மநதிரிகட்கெழுபது, வணிகர்க கைம்பது, உழவர்க்கு முப்பது பாடவேண்டும். கலம்பகத்தில் அம்மானை ஊசல் ஒருபோகு ஒழித்துப்பாடுவது பன்மணிமாலை. வெண்பாவாதல் கலித்துறையாதல் நூறுபாடில் அநதாதி. அகப்பொருள்மேற் கலித்துறை நானூறு பாடிற் கோவையாம். (ங)

மன்னிருபான் வெள்ளைகலித் துறையி ரட்டை
மணிமாலை நூறுவெள்ளை யகவல் வஞ்சி
பின்புகலித் துறையதிணை மணிமா லைப்பேர்
பேசகவல் வெள்ளைகலித் துறைமுப் பானுற்
சொன்னதுமும் மணிக்கோவை வகுப்பு முப்பான்
சூழொலியந் தாதிவெள்ளை யகவற் பாவாற்
பன்னுமிரு பாவிருப திவையந் தாதி
பயோதரங்கண் ணுரைத்திடலப் பேர்ப்பத் தாமால்.

(இ-ள்.) இரட்டை மணிமாலை முதலியவற்றை இச்சூத் திரத் திறத்தானுணர்க. (ச)

பத்தியல்வெண் பாவின்மலை நதிநா டூர்தார்
பரிகளிறு கொடிமுரசு செங்கோல் பாடின்
மெத்துதசாங் கப்பத்தாந் தசாங்கந் தன்னை
வெண்பாவாற் றெண்ணூறேழ் பஃது முப்பா

ணித்தகைமை மொழிவதுசின் னப்பூ வாகு
மெழிற்கொடைசெங் கோனூர் வில்வாள் வேன்மா
அத்திதனிற் றனியகவல் விருத்தம் பத்தா
லறைவிருத்த விலக்கணமா மமுதச் சொல்லாய்.

(இ-ள்) இச்சூத்திரத்தால் தாசாஙகம்பத்தும் சின்னப் பூவும் விருத்தவிலககணமு முணர்க. (௫)

சொற்கலித்தா ழிசையகவல் விருத்த மாதல்
சுற்றமுடன் ருழிசையாய்ச சொல்வ தூசல்
வற்கவுயிர் கசதநப மவவெட் டின்சூழ்
மருவகவல் வரின்வருக்க மாலை வெள்ளை
நற்கலியின் றுறையகவ லந்தா தித்த
நடைமுபபான் மும்மணிமா லைபபேர் மேலோ
ரொற்கமிலா சிரியவிருத் தத்தைக் கூட்டி
லொருநாற்பான் நான்மணிமாலைக்கென் றோதே.

(இ-ள்.) இசசூத்திரத்தா லூசலும், வருக்கமாலையும், மும் மணிமாலையும், நான்மணிமாலையு முணர்க. (௬)

ஓதும்வெள்ளை கலித்துறையா சிரிய மன்பா
வுறுவிருத்தம் வகுப்பைநதா லுரைக்கி லமம
கோதிலலங் காரபஞ்ச கம்பே ரெட்டுக்
குலவகவல் விருத்தமுறு தெய்வங் காப்பா
மீதட்ட மங்கலமிப படியொன் பானு
மெத்துநவ மணிமாலை யெப்பாட் டேனுந்
தீதிலொரு பாவொருபா வொருபஃ தென்ப
செப்பிவைக ளுன்கையுமந் தாதி தன்னால்.

(இ-ள்.) இதனு லலங்காரப்பஞ்சகமும், அட்டமஙகல மும், நவமணிமாலையும், ஒருபாவொருபஃது முணர்க. (௭)

அகவல்விருத் தம்வகுப் பாதல்பத் தாதி
† யந்தநூ றுரும்பல் சந்த மாலை
புகழகவ லாற்புலவர் பாணர் கூத்தர
பொருநர்முத லவருரையாற் றெதிர்ப்பா டாகப்
பகருமதாற் றுப்படையாங் கலிவெண் பாவாற்
பாதாதி கேசங்கே சாதி பாத
மகிழவுரைத் திடிலந்தப் பேரா மந்த
வகையுரைக்கின் வெளிவிருத்தத் தங்க மாலை.

இசசூத்திரத்தால் பல்சந்தமாலையும், ஆற்றுப் படையும், பாதாதிகேசமும், கேசாதிபாதமும், உறுப்புக்களை வெளி விருத்தத்தாலவ்வாறுகூறின் அங்கமாலையாமாறு முணர்க (அ)

மாசில்குல மகளுக்கு வகுப்பு வெண்பா
வருபொருளொன் பாஞென்பா ஞகப் பாடிற்
றேசுயர்மங் கலவள்ளை வேந்தர்க் குண்மை
திகழ்கீர்த்தி யுரைப்பதுமெய்க் கீர்த்தி வஞ்சி
பேசுகுணப் பேரடுக்கி மடவார்க் கோதிற்
பெரும்புகழ்ச்சி மாலையப் படியாண் பாற்கு
மாசகல வுரைக்கிலது நாம மாலை
வருங்காம மொருதலைக்கைக் கிளைய தாகும்.

இச்சூத்திரத்தால் மங்கலவள்ளையும், மெய்க்கீர்த்திமாலையும், புகழ்சசிமாலையும், நாமமாலையும், கைக்கிளையுமுணர்க. ()

குழமகனை யடையாளங் கலிவெண் பாவாற்
கூறியவன் மறுகணையக் காதல் கூரேழ்
ஏழிற்பேதை பதினென்று பெதும்பை பன்மூன்
றியன்மங்கை பத்தொன்பான் மடந்தை யைஙைங்

† அந்தநூறந்தாதி என்றும் பாடமுண்டு.

தழுகரிவை முப்பதஃதோர் தெரிவை நாற்பா
ஞம்வயது பேரிளமபெண் முதலா யுள்ளோா
தொழவுலாப் போந்ததுலா தலைவன் போக்குத்[ல்லே.
† தொடையெதுகை யொன்றிலின்ப மடலாய்ச்சொ

இசரூத்திரததால் உலாவும் வளமடலு முணர்க. (ய)

‡ சொன்னமா தரைக்கண்டு கனவிற் சேர்ந்தோன்
றுணிவன்மட லென்றதுலா மடல்பாங் கற்கு
†† ளின்னலுரைத் திடுதலனு ராக மாலை
யிருதிணையை விடாது நான்கு முன்பாப்
பன்னுபொரு ளிடங்காலந் தொழின்முப் பானாற்
பானெழுபான் தொண்ணூறு நூறுல் வெண்பா
மன்னுகலித் துறையாதல் புகலப பேரான்
மாலையுமா மெண்ணூனு மருவுமபேராம்.

இசரூத்திரத்தால் உலாமடலும, அனுராகமாலையும், தூதும், நானூற்பதும், மாலையு முணர்க. (கக)

மகிழ்நிரைகொள் வதுவெட்சி கரநதை மீட்டன்
மாற்றூர்பாற் செலல்வஞ்சி யூன்றல் காஞ்சி
பகர்மதிலைக் காக்குமது நொசசி சுற்றிய
படைவளைத்த லுழிஞைபொரல் தும்பை வென்று
புகழ்படைத்தல் வாகையது மாலைப் பேராற்
‡‡ புகலுமது மாலையுமாப் புகல்வர் தானை
யகலமுறைப் பதுதானை மாலை தூசி
யணிவகுப்பிற் றூரகைமா லையைச்சொல் லாய்ந்தே.

---

† சொல்லெதுகை யொன்றின்வள மடலாயச சொல்லாய என்றும் பாடமுண்டு.

‡ சொன்னலமா என்றும் பாடமுண்டு.

†† ளின்புறுதலுணர்த்த என்றும் பாடமுண்டு.

‡‡ போற்றுவது என்றும் பாடமுண்டு.

இசசூதிரத்தால் வெட்சிமுதலிய பத்து மாலையுங காண்க (கஉ)

ஆய்ந்ததசப் பிராதுறப வமபத் தான
வரிபிறப்பா சிரியவிருத் தத்தால் வாழ்த்தில்
ஏய்நதிடுநா ழிகைவெண்பா மன்னர்ககீசாக
கெய்தியநா ழிகைவெண்பா நாலெட்டாய்சசொல்
வாய்ந்தசெருக் களவஞ்சி களத்தைக் கூறல்
வரலாற்று வஞ்சிபல வரலா ரேருதல்
பாய்ந்திடுமும மதத்தானைத் தொழிலேனர் கொல்லுமம
படைக்களிறறைக் கண்டரசன் பற்றிச் சேர்தல்.

இச்சூத்திரததால் தசப்பிரா துற்பவமும், நாழிகை வெண்பாவும், செருககளவஞ்சியும, வரலாற்றுவஞ்சியும், யானை வஞ்சியு முணர்க. (கங)

படைபுக்கா யிரவேழும் மெதிரார் போரிற்
படபபோாசெய் தானுக்குக் கடவுள வாழ்த்துங்
கடைதிறபபுப பாலைநிலங் காளி கோட்டங்
கழுதுநிலை காளிக்குப பேய்சசொல் பேய்க்குத்
தொடாகாளி சொலலதனுந் றலைவன் கீர்த்தி
சொல்லலவன் சேறல்புறப பொருடோன் றப்போ
ரடுதல்களம விரும்பலிவை நாற்சீ ராதி
யடியிரண்டி லேறுமற் பரணி பாடே.

இசசூத்திரத்தால் பரணியென்னும் பிரபந்தம் பாடும்விதமுணர்க. (கச)

பாடுநெறி வணககம்வாழ்த் தொன்று நாலாய்ப
பகர்பொருண்முன் வரவிறைவன் வெற்பு வேலை
நாடுநகா பருவமிரு சுடாபெண் வேட்டல
நண்ணன்முடி பொழிலபுனலா டல்கள் ளுண்டல்

கூடுமகிழ் வூடலுணி புதல்வர்ப் பேறு
கூறிடுமந் திரந்தூது செலல்போர் வென்றி
நீடுசந்தித் தொடர்ச்சிசுவை பாவந தோன்ற
நிகழ்த்திலம்ப முதற்பெருங்காப பியத்துக் கம்மா.

(இ-ள்) தெய்வவணக்கம் வாழ்த்து வருபொருளுரைத்த லென்னு மிவற்றிலொன்றும் பலவுஞ் சிறப்புடைத்தாக முன்னே வருதலையுடைத்தா யறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் நாற்பொருளினையும் பயக்குமொழுகலாற்றினை யுடைத்தாய்த் தனக்கு ஒப்பாரு மிக்காருமில்லாத தலைவனையுடைத்தாய் மலைவருணனையுங கடல்வருணனையும் நாட்டுவருணனையும் நகரவருணனையும் இருது வருணனையும் ஆதித்தோதயவருணனையுஞ் சநதிரோதயவருணனையு மென்றின்ன வருணனையுடைத்தாய்ப் பெண்வேட்டல் மணம்புணர்தல் முடிசூடல் பொழில்நுகர்தல் புனல்விளையாடல் கள்ளுண்டல் கூடுதலின் மகிழ்ச்சி யூடுதல்புலவி துனியென்னுங காமமகிழ்ச்சி புதல்வரைப் பெறுதல் மநதிரமிருத்தல் தூதுவிடல் மேற்செலவு செருசசெய்கை வென்றியெய்துதல் சந்திபோலத் தொடர்வுபட்டுசசுவையென்னும் அலங்காரமுடைத்தாய எட்டுவகைப்பட்ட † மெய்ப்பாட்டு மேம்பாட்டுகுறிப்பு மிடைவிடாமற் கேட்போர் மதிக்க இலம்பகமென்றுதல் சருக்கமென்றுதல் பரிச்சேத மென்றுதல் பாகுபட்டு இவ்வகைத்தாயப் புலவராற் புனையப்படுந தன்மையது பெருஙகாப்பிய மென்றவாறு (கரு)

அறையுமிதிற் சிலகுறைபா டெனினுங் குன்று
தறம்பொருளின் பம்வீட்டிற் குறைபா டாகப்
பெறுவதுகாப பியமாகும் புராண மாகும்
பேசின்முத னூல்பொருளோ டளவு தன்மை

---

† புறத்துக் கண்டதோர் பொருள் காரணமாக நெஞ்சினகட்டோன்றிய விகாரத்தின் விளைவு மெய்ப்பாடெனப்படும்.

செறிமிகுதி செய்வித்தோன் கருத்த னானுந்
திகழுமிடு குறியானு நூற்குப் பேரா
முறுகலிவஞ் சிப்பாக்கை யறத்துக் காகா
வுரைப்பதினி வாழ்த்தினுக்கெப பாவு மாமே.

(இ-ள்.) முன்சொன்னவுறுப்பிற் சில குறைந்துவரினும் அறமுதல் நான்கினுங் குறைபாடின்றிவரிற் பெருங்காப்பியத திற்பிறழ்ந்ததன் றென்பது. அறம்பொருளின்பம் வீடென் னும் நானகினும் ஒன்றும் பலவுங் குறைந்துவருவது காப்பிய மென்றும் புராணமென்றும் கொள்ளப்படும் விதப்பால் பெருங்காப்பியங் காப்பியமென்பன: ஒரு திறச்செயயுளா னும் பலதிறச செய்யுளானும் உரைவிரவியும் பிறபாடை விர வியும் வருதலுடைய; விரவாது செல்யுளான்வருவதே சிறப் புடைத்தென்க. முதனூலானும், பொருளானும், அளவானும், தன்மையானும், மிகுதியானும், செயவிததோனானுங, கருத்த னானும, இடுகுறியானும் நூற்குப்பெயராம். அவற்றுள், முதல் நூலாற் பெயர்பெற்றன ஆசிரியப்படலம பாரதமுதலாயின; பொருளாற் பெயர்பெற்றன அகநானூறு, புறநானூறு முத லாயின; அளவாற் பெயர்பெற்றன பன்னிருபடலம், நாலடி நானூறுமுதலாயின; தன்மையாற் பெயர்பெற்றன சிந்தாமணி, சூளாமணி, நன்னூல் முதலாயின; மிகுதியாற்பெயர்பெற்றன களவியல் முதலாயின; செயவித்தோனாற் பெயர்பெற்றன சாதவாகனம், இளந்திரைய முதலாயின, கருத்தனாற் பெயா பெற்றன அகத்தியம், தொல்காப்பிய முதலாயின; இடுகுறி யாற் பெயர்பெற்றன நிகண்டு, கலைக்கோட்டுத்தண்டு முதலா யின. கையறத்துக்குக் கலிப்பாவும் வஞ்சிப்பாவுமாகா. வாழ்த துக்கு எல்லாப்பாவுமா மென்றவாறு. (கரு)

பாடுமுறை தொடர்செய்யு டெரிக்க வல்ல
பாவலனற் குணங்குலஞ்சீ ரொழுக்க மேன்மை
நீடழகு சமயநூல் பிறநூன் மற்று
நிகழ்த்துநா லிலக்கணநாற் கவியுள் ளானும்

நாடுறுப்பிற் குறைவிலனாய் நோயி லானாய்
நாற்பொருளு முணர்ந்துகலை தெளிந்து முப்பான்
சு டும்வய திகழ்ந்தெழுபான் வயதி மேலாக்
குறியுடைய னாகிலவன் கவிதை கொள்ளே. (௧௭)

கொள்ளுமிடம் விதானித்துத் தொடைய ஞாற்றிக்
கொடிகதலி தோரணம்பா லிகைநீர்க் கும்பந்
துள்ளுபொரி விளக்கொளிர முரசி யம்பத்
தோகையர்பல் லாண்டிசைப்ப மறையோர் வாழ்த்த
வெள்ளைமலர்த் துகில்புனைந்து தவிசின் மேவி
வேறுமொரு தவிசிருந்திச் செய்யுள் கேட்டே
யுள்ளமகிழ் பொன்புவிபூ ணாடை மற்று
முதவியே முடிபுலவ னுடன்போய் மீளே. (௧௮)

உடம்படச்செய் யான்செய்யுட் பிறர்பாற் கூறி
லுற்றதிரு வவனிடைப்போ யொதுங்கு மன்றித்
திடம்பெறச்செய் யுள்வரைந்து செம்பூச் சூட்டித்
தெருவுமயா னம்புற்றுக் காளி கோட்டத்
திடந்தனிலங் கவன்றன்னை நினைந்து சுட்டா
லீராறு திங்கடனி லிறுதி யாவன்
தொடர்ந்துசெயா துளநொந்தாற் சுற்றத் தோடுந்
தொலைவனிஃ துண்மையகத் தியன்றன் சொல்லே.

அகத்தியன்சொல் லெழுத்துமுதற் குற்றஞ் செய்யுட்
கமையாமற் றொடைகொண்டா லடையுஞ் செல்வ
மகத்துயர்நோ யகலுமக லாது சுற்றம்
வாணாளு மதிகமவழி மரபு நீடுந்
தொகைக்குற்றம் பட்டிடிற்செல் வம்போம் நோயாஞ்
சுற்றமறு மரணமுறுஞ் சோருங் காலுஞ்
சகத்தவர்க்கீ தன்றியே தேவர்க் காகிற்
றப்பாதிப் பலன்கவிதை சாற்றி னோர்க்கே.

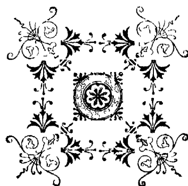
இச்சூத்திரங்களின் பொருளை "சொல்லின் முடிவினப் பொருள் முடித்த"லென்னுந் தந்திர வுத்தியாற் காண்க. ()

மரபியல் முற்றிற்று.

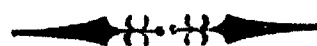
வெண்பா.

சிதம்பரப் பாட்டியலைச் செய்தான றமிழாற்
சிதம்பரபு ராணமுதற் செய்து—விதமபெறுசீர்
சேர்ந்த புராணத் திருமலைநா தன்றவத்தாற்
சார்ந்தபரஞ் சோதியென்பான் றான்.

நவநீதப்பாட்டியல்

கட்டளைக் கலித்துறை.

கரிமுகத் தண்ணல் கடவுள ரைங்கரக் கற்பகத்தைப்
பரிவுரை மாமலர் சாத்திப் பணிந்துள பாவினத்தை
யரிமத ஞான நவநீத னென்னு மியான்வகுத்தேன்
உரைசெய் நவநீதப் பாட்டிய றன்னை யுலகினுக்கே.

கார்கொண்ட மேனி கறைகொண்ட நேமி கமலக்கண்ணன், பார்கொண்ட பாதத்தை யேத்திப் பகருவன் பாட்டியலைத், தேர்கொண்ட வல்குற் றுடிகொண்ட சிற்றிடைச் செந்துவர்வாய், வார்கொண்ட பூண்முலை வேல்கொண்ட வாள்விழி வாணுதலே.

இப்பா வென்னுதலிற்றோவெனின் சிறப்புப்பாயிரமும் மகடூஉ முன்னிலையுமுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேகவண்ணமாயிருக்குந் திருமேனியும் சத்துருக்களைச சயித்து இரத்தந் தோய்ந்திருக்குஞ் சக்கராயுதத்தையும் தாமரைப்பூவையொத்த கண்களையு முடையவனான நாராயணனது பூமியையளந்த திருவடியைத் தோத்திரம்பண்ணிப் பாவும் பாவினமும் கூட்டிப்பாடப்பட்ட பிரபந்தங்களுக்கு இலக்கணஞ்சொல்லுவன். தேர்போன்ற அல்குலையும் துடியொக்குமிடையினையும் சிவந்தபவழம்போலும் வாயையும் கச்சடர்ந்த முலையையும் வேல்போன்ற விழியையும் அழகிய நுதலையுமுடையாய் கேட்பாயாகவென்றவாறு.

இதனுள் மகடூஉ முன்னிலை யென்று சொல்லுவது யாரையோவெனின், கூறுநும்:—சத்திதேவியைச் சேவிக்கும் பெண்கள் பதினறுபேருண்டு.

அவர்கள் 1 மாலினி, 2. மோகினி, 3 யோகினி, 4 போகினி, 5. ஊணி, 6. பராயணி, 7. காபாலி, 8. காலயோசனி, 9 அற்புதை, 10 அசிதை, 11 வாமலை, 12 மாயி, 13. வராகி, 14. ஆரணி, 15 நாரணி, 16. காளியென்று சொல்லப்பட்ட பதினறு சத்திகளாவர், அவர்களுள் அதிக பாக்கியமுள்ள மாலினிசத்தியே யிலக்கணங்களுக்கு முனனிலையாக வைக்கப்படுவ தென்றவாறு. (க)

நூற்பெயர் நூல்செய்த வாரியன் றன்பெயர் நூலவிளங்கித், தோற்படச் செய்தற்குக் காரணம் யாப்புத் தொன் னூலின்வழி, பாற்படு மெல்லை யுடனே பயனிவை யுஞ்சிறப்பு, மேற்படு பாயிர மென்று சிரியர்கள் வேண்டுவரே.

(இ-ள்) யாதானும் ஒரு நூலுரைக்குமிடதது நூற்பெயரும், ஆக்கியோன் பெயரும், காரணமும், யாப்பும், வழியும், அளவும், பயனு முரைப்பது சிறப்புப் பாயிரமென்று சொல்லுவர் புலவரென்றவாறு. (உ)

எட்டிய வெண்ணெண் கலையோ டியலிசை நாடகமுங், காட்டிய போதக் குறுமுனி யாகக் கலைஞர்கண்ட, பாட்டிய லானவை யெல்லாந் தொகுத்தான் பயன்படவே, நாட்டிய வேதத் தவனவ † நாட்டு நவநீதனே.

(இ-ள்) தொகுத்துள்ள அறுபதது நான்கு கலைகளையும் ஆராயநது, இயலிசை நாடகமென்னு முத்தமிழையு முரைதத குறுமுனியாகிய அகத்திய முனிவன் திருவாக்கினின் றுண்டாகிய பாட்டியலென்னும் நூலினை விரிநத நூலுணர்வோர்க்குப் பயன்படுமாறு பாட்டியலென்று தொகுத் துரைத்தான். நவநாட்டரிபத்த னென்னும் சிறப்புப்பேருடைய ஆசிர்வாதமுள்ள நவநீதனென்னும் இயற்பெயரை யுடையா னென்றவாறு. (ந)

† நீத நடனென்பனே என்றும் பாடமுண்டு.

சகத்தினின் முத்தமிழ் தம்மையுண் டாக்கியச் சங்கத்தினி, லகத்திய மாமுனி யாக்கிய பாட்டிய லான பௌவ, நிகழ்த்துகை மின்மினி யாதித்த னுக்கு நிக ரொக்குமென்,று கப்பது போலுமென் றேபுல வோர் முன் னுரைபபதுவே.

(இ-ள்) உலகத்தில் அகத்திய பகவான் முதற் சஙகம் கபாடபுரத்தி லுண்டாக்கிய காலத்தில் அச் சஙகப் பலகையி லேறினவர்கள் நாலாயிரத்துத் தொள்ளாயிரவரும், நடுச்சங்கம் உத்தர மதுரையிலுண்டாககியகாலத்தில் அசசஙகப்பலகையி லேறினவர்கள் நானூற்றுத தொண்ணூறுபேரும், கடைச சங்கஞ்சிறுமதுரையிலுண்டாக்கியகாலததி லசசஙகப்பலகையி லேறினவர்கள் நாற்பத தொனபதுபேரும், ஆக முசசஙகத்திலு மேறினவர்கள் ஐயாயிரதது நானூற்று முப்பததொன்பதின்ம ராவர். அவர்கள் ஆய்நத இநதப் பாட்டியலை நானுரைப்ப தென்போல வென்னில் ஆதித்தன் பிரகாசத்துக்கு மின்மினி சமமாக வேண்டுமென்று எண்ணுவதற் கொப்பாகு மென்ற வாறு. (௪)

பாயிரமும் அவையடக்கமு முற்று.

நூல்.

மங்கலஞ் சொல்லெழுத் தெண்ணிய தானம் வரு மிருபாற், பொங்கிய வுண்டி வருணம் பருத்திடு நாட் பொருத்தங், தங்கிய நாற்கதி யெண்கண மென்று தமிழ்தெரிநதோ, ரிங்கிவை பத்து முதன்மொழிக் காமென் றியம்புவரே.

(இ-ள்) ஒருவன் ஒரு பிரபநதம பாடுமிடத்து மஙகலப் பொருத்தமும், சொற்பொருத்தமும், எழுத்துப் பொருதத மும், தானப் பொருத்தமும், பாற்பொருத்தமும், உண்டிப் பொருத்தமும, வருணப்பொருத்தமும, நாட்பொருத்தமும்,

கதிப்பொருத்தமும், கணப்பொருத்தமும என்று சொல்லப் பட்ட பத்துவகைப்பொருத்தமு முதற் சீர்க்கணிருக்கவேண்டு மென்று சொல்லுவர் புலவ ரென்றவாறு (க)

திருமணி பூத்திங்கள் சொற்சீ ரெழுத்துப்பொன் றேரழகு, வருபுனல் கார்புயல மாநிலங் கங்கை மலை யுலகம, பரிகடல் யானை பரிதி யமுதம பகர்முதற்சீ, ருரியன மங்கலச் சொல்லென நாவல ரோதினரே.

(என்பது) மஙகலப் பொருததமாமா றுணர்த்துத னுத லிற்று

(இ-ள்.) திரு மணி பூ திஙகள் சொல் சீர் எழுதது பொன் தேர் அழகு புனல் கார் புயல் மா நிலம் கஙகை மலை உலகம பரி கடல் யானை பரிதி அமுதம என்னும இந்தப் புகழ்ச சொற்களை ஒரு பிரபந்தததிற்கு முதற் சீர்க்கண் வைக்கலாம் வைக்குமிடத்துத் தலைவன்பெயர் முதலெழுத்துக்கும் பிர பந்தமுதற்சீர் முதலெழுத்துக்கும் மற்ற வொன்பதுபொருத்த மும் உண்டாக மஙகலசசொல்லை வைத்தல் வேண்டும் இப் படி வைத்துப்பாடுவது மஙகலப்பொருதத மென்றவாறு. (உ)

கங்கையு மானுங் கடுக்கையுந திங்களுங் கற் புடைய, அங்க முகினிற வண்ணனுமம வேலையிற் றொல்கதிரு, மைங்கரத் தற்புதன் றன்னையு மாறு முகத்தனையும், பங்கயத் தோனையுங் கூறுக பாவிற் பரி வுடனே.

(என்பது)சொற்பொருத்தமாமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒரு பிரபநதம் பாடுமிடத்து முதற்கண் காலை முதலாகிய சொற்கள் வராமற் கஙகையும், மானும், கடுக்கை மாலையும, சந்திரனையும் தரித்திருக்கிற சிவனையும், நெடுமாலை யும், சூரியனையும், விநாயகனையும், ஆறுமுகனை சுப்பிரமணி யனையும், பிரமனையும் முன்னாக வைததுப் பாடவேண்டு மென்றவாறு (ங)

மூன்றைந்தே ழொன்ப தெழுத்தாய் வியனிலை யாய்முதற்சீர், தோன்றிய நன்றிரண் டீரிரண் டாறெட் டெழுத்துந் தொன்னூல், சான்றவர் கொள்ளார் சம னிலை யாமென்று தாழ்குழையை, மான்றரு கோல மதர்விழி யோட்டிய வாணுதலே.

(என்பது.) எழுத்துப் பொருத்தமாமா றுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்) ஒரு பிரபந்தம் பாடுமிடத்து மங்கல மொழி முதற்சீர்க்கு ஒற்றுட்பட மூன்றெழுத்தும், ஐந்தெழுத்தும், ஏழெழுத்தும், ஒன்பதெழுத்தும் வைக்கலாம். இரண்டெழுத்தும், நாலெழுத்தும், ஆறெழுத்தும் எட்டெழுத்தும் வைக்க லாகா தென்றவாறு. (ச)

குறிலைந்துந் தந்நெடிற் கூடி அ இ உ எ ஒக் கொண்டடைவே, முறைமையிற் பாலன் குமார னரசனு மூப்புடனே, தறுசேர் மரணமென் றைந்து வகைப்பட்ட தானமுமா, மறமுறுமூன்றுநன் றும்பின் னிரண்டுமா காவென்னுமே.

(என்பது) தானப் பொருத்தமாமா றுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) முதற்சீர் முதலெழுத்தாகக் கூடிவரும் உயிரெழுத்தாவது அ ஆ பாலன்; இ ஈ ஐ குமாரன்; உ ஊ ஔ அரசன்; எ ஏ மூப்பு; ஒ ஓ மரணம் இந்தப் பன்னிரண்டு உயிருமாம. தமக்கொத்த நெடிலுடனே சேர்ந்து இகரத்துடனே ஐகாரஞ்சேர்ந்து உகரத்துடனே ஔகாரம் சேர்ந்து அ இ உ எ ஒ என்னும் ஐந்து குறிலும் (முறையே) பால குமார ராச மூப்பு மரணமாம். இது பார்க்கும்வகை:—பாட்டுடைத் தலைவன்பேர் முதலெழுத்துயிரும் பிரபந்தத்தின் முதற்சீர் முதலெழுத்துயிரும் ஒரெழுத்தாகிற் பாலனும்; இரண்டா முயிராகிற் குமாரனும்; மூன்றாமுயிராகில் அரசனும்; நான்கா முயிராகில் மூப்பாம்; ஐந்தா முயிராகில் மரணமாம்; இப்படி ஐந்து

தானமும் அறிக. இவற்றுள், டாலன் குமாரன் இராசன் என்னு மிந்த மூன்றுமாகும மூப்பு மரணம் எனனு மிந்த இரண்டும் ஆகா. இப்படி யல்லாமல் மூப்பும் மரணமும் முதன் மொழியில் வைததால் "நிலையிற் குலைதல் செல்வ நீஙகுதல், கொலையிற் பிணியிற் கூடுத லாகும்" எனறு இநதிர காளி யென்னும் ஆசிரியரால் சொல்லப்பட்ட தென்றவாறு (ரு)

குற்றெழுத் தாணு மகடூஉ நெடிலின மென்று கொள்வார், மற்றெழுத் தாமுயிர் மெய்குறி லாணெடி லவ்வகையே, யொற்றெழுத் தாய்த மலியென்று பாட் டின்முன் னொதவொட்டார், பொற்றொடி சிற்றிடைப் போர்வேலி னன்பர் புணர்முலையே.

(என்பது) இருபாற் பொருத்தமாமா றுணர்த்துத லுத லிற்று.

(இ-ள்.) குற்றெழுத் தைந்தும் ஆண்பால்; நெட்டெழுத் தேழும பெணபால்; மற்ற உயிாமெய்யெழுததும அவ்வகையே குறிலாணும் நெடில் பெண்ணும் எனபது ஒற்றெழுத்தும் ஆயதவெழுத்தும் அலியெழுதது; இவை பாட்டின் முதற் சீர்க்கு ஆகா வென்றவாறு. (சு)

சாற்றுந் தலைவ னவணியற் பேர்க்குத் தகும் வகையே, தோற்று வியன்வரி லானநத மாகுஞ்சொல் லாவெழுத்தா, மேற்ற வெழுத்து வரிற்பேட தென்ப திபற்பெயாக்கே, யாற்றும் பொருத்த மனைத்துஞ் சம னிலை யாமென்பரே.

(இ-ள்) பாட்டுடைத் தலைவன் பேர் முதலெழுத்து ஆண்பா லெழுததாகில் பிரபநதசசெய்யுள் முதலெழுத்துக்கு ஆண்பாலெழுத்துரியது; பெண்பா லெழுத்தாகிற் பெண்பா லெழுத்துரியது; அல்லாமல் மயஙகி ஆண்பா லெழுத்துக்குப் பெண்பாலெழுத்தும் பெண்பா லெழுத்துக்கு ஆண்பாலெழுத் தும் வரிற் பேடென்று தள்ளப்படும். ஆதலால் மயங்கினு வாய்வராமற் சமனிலையாய்வரி லுத்தம மென்றவாறு. (எ)

பாருங் கசத நபமவ்வும் வவ்வும் பகர்ந்தவுயிர், சேரு மகர முதனு லெழுத்துந திகழமுதஞ், சீருந தசாங்கத தியலுகரு மாமெனச செப்பினர்மைக, காரு மறலு மிருளோபு நேர்குழற் காரிகையே.

(என்பது) உண்டிப் பொருததமாமா றுணர்த்துத னுத லிற்று

(இ-ள்) உண்டிப் பொருத்தமாவது க ச த ந ப ம வ என் னும் எழுத்தும் அ இ உ எ என்னும் நான்குமாகப் பதினே ரெழுத்தும் அமுதமாகும். அவை யெவைக்கு அமுதமாமென் னில் பிரபநதமுதற்சீர்க்கும தசாஙக வருணனைக்கும் ஆமென்று சொல்லுவ ரென்றவாறு. (அ)

விதியவன் முன்னுன் குயிர்தரச் செய்தான் விரி சடையோன், றுதிநார ணன்செவ்வே ளிநதிரன் ஞாலங்கள் சூழவருங், கதிரவன் சோமன் றருமன் வரு ணன்கனகநிதி, பதியவ னென்றிவர் மூவா றுடம்பு படைத்தனரே.

(என்பது.) வருணப் பொருத்தமாமா றுணர்த்துத னுத லிற்று.

(இ-ள்) வருணப் பொருத்தமாவது:—அ ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ என்னும் பன்னிரண்டெழுததும் பிரமன் படைத்தான்; க ங அரன் படைத்தான்; ச ஞ மால்படைத் தான்; ட ண செவ்வேள் படைத்தான்; த ந இந்திரன்படைத தான்; ப ம ஆதித்தன் படைத்தான்; ய ர சநதிரன் படைத் தான்; ல வ நமன் படைத்தான்; ழ ள வருணன் படைத் தான்; ற ன குபேரன் படைத்தான். இப்படியே யுயிர்பன்னி ரண்டும், மெய் பதினெட்டும் ஆக முப்பதெழுததுக்குந தேவ தைகளையறிக என்றவாறு. (௯)

அயனரன் மாலயி லாளன்கண் டான்மறை யாந தணாக்குப், புயலூ ரவன்கதி ரிநதுங்கண் டானிப்பூ பாலருக்கே, யியனிதி யோனந் தகனுங்கண் டானவ்

வசியருக்கு, வியனுறு வேலையன் கன்டன ளுகுமவே ளாளருககே.

(என்பது) பிராமணர் க்ஷத்திரியர் வைசியர் சூத்திர ரென்னு மிநத நான்கு சாதிக்கும எழுததுகளுந தேவதை களுமாமா றுணர்ததுத னுதலிற்று.

(இ-ள்) உயிரபன்னிரணடுமெ க ங ச ஞ ட ண எனனும் ஆறும் பிராமணருக்குரிய; இவாகளுக்குப் பிரபநத முதற்சீரி விநதவெழுததுககளைவைத்துப்பாடுக, இவாக்குததேவதைஅய னும், அரனும், மாலும், முருகனும காககவெனறுபாடுக. த ந ப ம ய ர எனனும் ஆறு எழுததும க்ஷத்திரியருக குரிய; இவர்களுக்கு இநத வெழுத்துக்களை வைத்துப்பாடுக, இவாக் குத தேவதை இநதிரன் சூரியனா சநதிரன காக்கவெனறு பாடுக. ல வ ற ன எனனும நாலெழுத்தும் வைசியருககுரிய; இவர்களுக்கு இநத வெழுததுக்களை வைததுப்பாடுக; இவர்க் குத தேவதை குபேரனும் இயமனுங காககவென்று பாடுக ழ ள என்னு மிரண்டுமே வேளாளருககுரிய, இவாகளுக்கு இந்த வெழுததுககளை வைத்துப் பாடுக; இவர்கருத தேவதை வரு ணன் காக்க வென்றுபாடுக. இவ்வாறுரைததது யாரோ வென்னி விநதிரகாளியனு ரென்றவாறு. (கo)

வெண்பா

அந்தணர்க்கு நாலா றரசாக் கிருபதா
மிந்த விரலணிகர்க் கெண்ணிரண்டா—முந்துவிரல்
வேளாளர்க கீருறும் வெளளேடு வேயனைய
தோளா யறிநீ தொகுநது.

(என்பது) ஏடளவாமாமா றுணர்த்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்) பிராமணருக்கு இருபத்துநான்கு விரற்கடை யேடு, க்ஷத்திரியருக்கு இருபது விரற்கடையேடு, வைசியருக் குப் பதினறு விரற்கடையேடு, சூத்திரருக்குப் பன்னிரண்டு விரற்கடையேடாகச்சேர்ததுப் பிரபநதங்கள் எழுதிச்சொல்ல வேண்டுமென்றுகல்லாடனார் சொன்னு ரென்றவாறு (கக)

அகர முதனான்குங் கார்த்திகை யாமற் றவற்றினிடை
உகர முதலைந்து பூராட மாமென வோதுவர்காண்
டிகழு மொகர முதன்மூன்று மேயுத்தி ராடமென்பர்
ககர முதனான்கு மோணமென் றோதுவர் கற்றவரே.

(என்பது) நாட்பொருத்தமாமா றுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அ ஆ இ ஈ கார்த்திகை;உ ஊ எ ஏ ஐ பூராடம்;
ஒ ஓ ஔ உத்திராடம்; க கா கி கீ திருவோணமென்றவாறு.

ஆன்ற குகர முதலிரண் டுந்திரு வாதிரையாம்
போன்ற கெகர முதன்மூன்று மேபுநர் பூசமென்பர்
தானைக் கொகர முதன்மூன்றும் பூச மெனுந்தகையாம்
வானக் கருங்குழல் வம்பார் வனமுலை வாணுதலே.

(இ-ள்.) கு கூ திருவாதிரை, கெ கே கை புநர்பூசம்,
கொ கோ கௌ பூசமென்றவாறு. (கங)

ஏய்ந்த சகர முதனா லெழுத்து மிரேவதியா, மாய்ந்த சுகர முதலைந் தெழுத்து மசுவதியாம், வாய்ந்த சொகர முதன்மூன் றெழுத்தும் பரணியென்பர், † வேய்ந்த ஞகர ஞொகரஞௌ வான தவிட்ட மின்னே.

(இ-ள்.) ச சா சி சீ இரேவதி, சு சூ செ சே சை அசுவதி,
சொ சோ சௌ பரணி, ஞ ஞொ ஞௌ அவிட்டமா மென்ற
வாறு. (கச)

ஓதுந் தகர முயிரிரண் டேழுடன் மூன்றடைவே
சோதி விசாகஞ் சதயமு மாமெனத் தோடைநக
ராதியி லாறு மநுடமல் லாதன வாறெழுத்துப்
பேதமில் கேட்டைபூ ரட்டாதி யாமெனப் பேசுகவே.

---

† வேய்ந்த ஞகரஞா ஞெவென்னு மூன்று மவிட்டமின்
னே என்றும் பாடமுண்டு.